

Musoneus

1608

Lit. Graec. A

1535

MUSÆUS

DE

HERONE

&

LEANDRO:

A

CASPARE BARTHIO

INTERPRETATUS ET

INLUSTRATUS.

AMBERGÆ,

Ex Typographéo Schönfeldiano.

MDCCVIII.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ

Λεάνδρον.

Εἰπέ θεὰ κρυφίων ἴπιδμαίε τρεφὶ λύχρον ἐρώτων,
καὶ νύχρον πλωτῆρε θάλασσοπόρων ὑμναίων,
καὶ γάμον ἀχλιόεντα, τὸν ἐκίδεν ἄφθιτος ἠώς.
καὶ Σησὸν καὶ Ἄβυδον, ὅπη γάμοι ἐννυχῶ· Ἡρῶ
νηχομόμον τε Λεάνδρον ὁμῶ, καὶ λύχρον ἀκείω,
λύχρον ἀπαγγέλλοντα διακτερίω Ἀφροδίτης.
Ἡρῶς νυκλιγάμοιο γαμοσόλον ἀγγελιώτιω.
λύχρον, ἐρώτος ἀγαλμα, τὸν ἄφελεν αἰθέρι· Ζεὺς
ἐννύχρον μετ' ἀέθλον ἀγειν ἐς ὀμήγεριν ἄσρων,
καὶ μιν ἴπικλήστω νυμφοσόλον ἄσρον ἐρώτων,
ὅτι πέλεν σιωέριθ' ἐρωμανέων ὀδυάων.
ἀγγελίω δ' ἐφύλαξεν ἀκαθιμήτων ὑμναίων,
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμνασι ἐχθρὸν αἰτήω.
ἀλλ' ἄγε μοι μέλπονη μίαν ξυνάειδε τελετῶ
λύχρον σβεννυμύοιο, καὶ ὄκλυμύοιο Λεάνδρον.
Σησὸς εἶω καὶ Ἄβυδ' ἐναντίον· ἐγγύθι πόντου,
γείτονές εἰσι πόλεις, ἐρώς δ' ἀνα τόξα ἱτυνῶν
ἀμφοτέρης πολίεσθῃ ἕνα ξυνέηκον οἴσων,
ἠέθεον φλέξας καὶ παρεθένον. ἔνομα δ' αὐτῶν
ἱμερόεις τε Λεάνδρ' εἶω, καὶ παρεθέν' Ἡρῶ
ἠέ μὲν, Σησὸν ἕναεν, ὁ δὲ, πολίετρον Ἄβυδου.
ἀμφοτέρων πολίων πεικαλλέες ἀσέρες ἀμφω.
ἴκελοι ἀπλήλοισι. Σὺ δ' εἴ ποτε κείθι περήσας,
οἷζέ μοι πρὸ πύργον, ὅπη ποτὲ Σεφιαῖς Ἡρῶ

1787

MUSÆI DE

HERONE ET LE-

ANDRO.

Dic, Dea, tectorum testem mihi lampada Amorum,
Nocturnumq; natatorem, pelagiq; Hymenæos,
Non timido fluctus ausos transire meatu;
Concubitusq; Aurora inopes, thalamosq; silentes:
Et Seston & Abydon, ubi nox nubserit Hero.
Lampada nunc audire iuvat, nantemq; Leandrum,
Lampada, qua Veneris pollebat nuncia herilis,
Nuncia noctinubis Herus decus addita tadis.
Lampada, Amoris opus: quam sidera Iuppiter inter,
Officio postquam est nocturno functa, locatam
Debebat sponsis sacrare, Cupidinis astrum.
Quippe ministra Vigil curarum, in Amore furentium,
Nuncia servavit insomnis fida Hymenæi,
Ante truces Ventorum animas, hostiliaq; ausa:
Verum, age, in exitio nobis, diuæ, accine eodem
Lampadaque extinctam & pereuntis fata Leandri
Sestos erat, contra, medio maris a quore, Abydos,
Inter se vicina Vrbes, sed flexus Amoris
Arcus, utramq; unâ, conjunxit utrique sagittâ
Virginis & pueri flammans face pectora, Virgo
Hero casta fuit, sed amabilis, ille, Leander.
Virgo quidem Seston, sed hic oppidum habebat Abydos
Quisq; sua, florens vice sideris, urbis ocellus,
Inter se similes. quod si transiveris illac,
Quare mihi terrim, de qua olim Sestias Hero

13

Lampada

25. Ἰσατο, λύχρον ἔχουσα καὶ ἠγεμόνευε Λεάνδρου.
 Δίξο δ' ἀρχαίης ἀλιηχέα πορθμὸν Ἀβύδου
 εἰσέηπου κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
 ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρου, Ἀβυδόθι δώματα ναίωντο
 Ἡρᾶς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτῷ;
 30. Ἡρώ μιν χαρίεσσα, διατρεφὲς αἶμα λαχῆσα,
 Κύπριδ' ἦν ἰέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτ' ἔχουσα,
 πύργον ἀπὸ περγόνων, ὠφθα γείτονι, ναῖε, θαλάσσης
 ἄλλη Κύπρις ἀνασσα· σκοφροσύνη δ' ἐκαὶ αἰδοῖ
 ἐδέποι' ἀγρομένησιν ἐνωμίλησε γυναξίν.
 35. ἐδὲ χορὸν χαρίεντα μετίλυθεν ἠλικῆς ἤβης.
 μῶμον ἀλδομένη, ζηλήμονα θηλυτέρων,
 (καὶ γὰρ ἀγλαίη ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες)
 αἰκὴ αἰεὶ κυθέριαν ἰλασκομένη Ἀφροδίτῳ,
 πολλὰ καὶ τὸν ἔρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς,
 40. μητρὶ σὺν ἔρανή, φλογερῶν τρομέεσσα φαρτέρη
 αἰκ' ἐδ' ὡς αἰλέεινε πυρπνεύοντας οἰσῶς.
 δὴ γὰρ κυπεδίη πανδήμι' ἦλθεν ἑορτῆ,
 τῷ ἄνα Σησὸν ἄγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ
 πασσυδίη δ' ἔασσ' ἄδον ἐς ἱερὸν ἡμαρῖκέαθ,
 45. ὅσσοι ναμετάεσκον ἀλιτρεφέων σφυρῶν νήσων,
 οἱ μὲν ἀφ' αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλῆς ἀπὸ κύπερου
 ἐδὲ γυνή τις ἐμιμνεν ἐνὶ πολίεσσιν χορεύων,
 ἔλιβάνε θυόεντ' ἐνὶ πτερύγεσσιν χορεύων,
 ἐδὲ περικτόνων τις ἐλείπετο τῆμ' ἑορτῆς,
 50. ἔφρυγίης ναέτης, ἔγειτον' αἰσὸς Ἀβύδου
 ἐδὲ τις ἠθέων φιλοπάρθεν'. ἦ γὰρ ἐκείνοσ
 αἰὲν ὀμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς.
 ἔ' τῶσιν αἰθανάτων ἀγέμεν ἀπεύδεσσιν θυηλαῖς

Lampada habens, nantem duxit Sada salsa Leandrum,
 Quin etiam antiqua discas freta stridula Abydi,
 Nunc quoque submersum, desientia, Amore, Leandrum.
 Vnde autem è patria venit, puer hospes, Abydo
 Ipse Hæris in Amorem & Amore subegit eandem
 Hero pulcra quidem, Iovis alto è sanguine Virgo,
 Expers conjugii, Venerisq; antistita, turrim,
 A genitrice procul, stantem prope litus, habebat.
 Altera & ipsa Venus, casto delecta pudore
 Numquam in nubtarum veniens consortia Virgo,
 Nulla choros dulces, juvenum de more, frequentans,
 Invidiam vitans muliebrem, ob munera forma.
 (Quippe solent aliis aliam invidisse puella)
 Cura illi semper Venerem venerarier, olim
 Sæpè etiam multo placat libamine Amorem,
 Flammiferam metuens, disâ cum matre, pharetram.
 Nec potuit tamen igni domas vitare sagittas.
 Iamq; frequens festum Cytherea & Adonis obibans
 Bestiades, venitq; diem cultura beatum,
 Insula, quacunq; est magno circumdata Ponto,
 Festinans studiis, Iamq; Harmonia omnis, & alto
 Cypros adest pelago. Mulier quoque nulla Cytheris
 Mansit in æquoreis, non, qua juga odora choreis.
 Exerceat Libani; præstò est vicinia tota.
 Et Phrygia cultor, nec longa civis Abydi.
 Nullus non illic juvenis, cui cura Puella:
 Quippe isti semper, famam per festa secuti,
 Non tantum navigare student altaria donis,

- ὄσσον ἀχρομήλων Διὸς καὶ λεοπαρθενικάων,
 65. ἢ δὲ θεῆς ἀνάνηδον ἐπώχετο παρθένο Ἡρώ,
 μαρμαρυγίῳ χαρίεσσαν ἀπαρράπυσσα πρῶτον,
 οἷά τε Λευκοπάρηο ἐπαντέλλουσα Σελήνη,
 ἄκρα δὲ χονέων φοινιάσεται κύκλω παρειῶν,
 ὡς ρόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον, ἢ τάχα Φαίης.
 70. Ἡρᾶς ἐν μελέεσσι ρόδων λειμῶνα Φανῆνα.
 χροῖν γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο νιασομένης διὲ
 καὶ ρόδα λευκοχίτωνο ὑπὸ σφύρα λάμπεται κούρης,
 πολλαὶ δὲ ἐκ μελέων χάρειτες ῥέον· οἱ δὲ παλαοὶ
 τρεῖς χάρειτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἰς δὲ τις Ἡρᾶς
 75. ὀφθαλμὸς γελῶν, ἕκατον χάρειτεσι τεθήλει.
 αἰτρεκέως ἰέρειαν ἐπάξιον ἔυρετο Κύπρις.
 ὡς ἢ μὲν πρὶ πολλὸν ἀεισεύρασα γυναικῶν,
 Κύπριδ' ἀρήτειρα νεὴ διεφαίνετο Κύπρις·
 δύρατο δὲ ἠϊθέων ἀπαλαῖς φρένας· εἰ δὲ τις ἀνδρῶν
 80. ἦεν, ὅς εἰ μὲν ἄνθρωπος ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ,
 ἢ δὲ ἄρα καλλιθέμεθλον ὄπη κατὰ νηὸν ἀλάτῳ,
 ἐσπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὄμματ' αἰετῶν ἀνδρῶν,
 καὶ τις ἐν ἠϊθέοισιν ἐθαύμασε, καὶ φάτο μῦθον.
 καὶ Σπάρτης ἐπέβλεψεν, Λακεδαίμονο δ' ἔδρακον ἄστυ,
 85. ἦχι μῦθον καὶ ἄεθλον ἀκρόμεθρον ἀγλαϊάων,
 ποίλω δὲ οὐπω ὄπωπα νέλω κεδνίῳ θ' ἀπαλήν τε.
 καὶ τάχα Κύπρις ἔχει χάρειτων μίαν ὀπλοτεργίαν·
 παπταίνων ἐμόγησα, κέρρον δὲ εἶχ' ἔυρον ὄπωπης.
 αὐτίκα θετναίῳ λεχέων ἐπιβήμενος Ἡρᾶς.
 90. ὅκ' ἂν ἐγὼ καὶ Ὀλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι.
 ἡμετέρῳ παρθένοισιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ἡρώ.
 εἰ δὲ μοι ὅκ' ἐπέοικε τελὴ ἰέρειαν ἀφάσεν,
 ποίλω μοι, Κυθήρεια, νέλω παρθένοισιν ὀπίσασαι,
 τοῖα μὲν ἠϊθέων τις ἐφώνεον, ἄλλοθεν ἄλλο.

Quantum collectas festinant cernere formas.

Verum templa Dea gradiens superaverat Hero.

Grati vidam faciem fulgenti lumine crispans.

Candida ceu niveis exortu, Delia, malis.

Purpureus niveas lambebat circulus oras

Summus utraq; genis; bicolor Rosa qualis obita est.

Natiâ calyce. Et jures spectator ab illâ

Membratim lucere rosis viridaria plenis.

Tantum olli teneros artus rubor aptus habebat.

Candidulam gressu tunicam quatiente puellâ

Ipsa etiam roseo vestigia flore nitebant.

Corpore de toto Charitum vaga turba fluebat.

Quas vetus internas divisit fabula mendax,

Ridenti Charitas centum fundebat ocello

Hero, digna sacris Cytherea inventa sacerdos.

Hero virgineas longè progressa catervas,

Alterâ et ipsa Venus, diâq; antistite digna.

At juvenum teneras subiit nova flamma medullas.

Conjugio cupière Herus felice potiri.

Sic quacunq; pedem bene in exstructâ admovebat.

Seclanteis oculos, animosq; et corda trahebat.

Miratusq; aliquis juvenum sic ore locutus.

Spartam equidem vidi, clara Lacedaemonis urbem.

Gloria ubi oppositas maclat certamine formas.

Verum tale decus numquam spectasse recordor

Mente simul teneroq; annorum nobile flore.

Fortè una est Charitum Veneri modo facta sacerdos.

Deficior spectando oculis, mens nulla videntem

Se saturare potest. Mortem pro nocte paciscar.

Non ego me superis aequali vivere caelo

Malim, ac conjugio felice potirier Herus.

Sin vero, et non est Veneris tangenda sacerdos.

Tale voles, Cytherea, toris decus addere nostris.

Talia quisq; virum, tacito secum igne, voluit.

A A

Kubas

89. ἔλκος ὑποκλέπειν ἐπεμήνατο κάλλιπ κούρης.
 αἰνοπαθεὶς Δεῖανδρε, σὺ δὲ ὡς ἴδες εὐκλέα κούριον,
 σὺκ' ἔθελες κρυφίοισι κατατύχειν φρένα κέντροισι,
 αἶψα, πυρπνέυσισι δαμείσ ἀδόκητον οἴσασι,
 σὺκ' ἔθελες ζῶειν περικαλλέσ' ἀμμορσ' Ἡρακλῆος.
 90. σὺ βλεφάρων δὲ ἀκτίσιν αἰέξετο πυρσὸς ἐρατῶν,
 καὶ κραδίη πέφλαζεν ἀνικῆτα πυρὸς ὀρμη.
 κάλλιπ γὰρ πείπυσεν ἀμαμήτοιο γυναῖκος
 ὄξύτερον μερόπεσι πέλει πέρσοντ' οἴσασι.
 ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστίν· ἀπ' ὀφθαλμοῦ βολάων.
 95. ἔλκος ὀλιθυίνει, καὶ ἔπι φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.
 εἶλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς.
 ἔτρεμε μὲν κραδίη, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν αἰλῶνα.
 θάμβος δὲ εἶδ' ἀεῖσον, ἔρωσ δὲ ἀπενόσφισεν αἰδοῦσα.
 θαρσαλέως δὲ ὑπ' ἔρωσ' ἀναιδείῳ ἀγαπάζων.
 100. ἠρέμα πρὸσιν ἔβαινε, καὶ ἀνλῖον ἴσατο κέρης.
 λοξὰ δὲ ὀπιπλεύων δολεργὸς ἐλέλιξεν ὀπωπαῖς,
 νεύμασιν ἀφθόγγοισι παρθραλάζων φρένα κούρης.
 αὐτὴ δὲ ὡς ξυνέηκε πόθον δολόεντα Δεῖανδρου,
 χαῖρσιν ἐπ' αἰγλαίησιν, ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
 105. πολλὰ κίς ἡμερόεσσαν ἐλὼ ἀπέκρυψεν ὀπωπῶ
 νεύμασι λαθροῖσιν ὑπαυγέλλασα Δεῖανδρου,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινσεν, ὃ δὲ ἐνδοθι θυμὸν ἰάνθη
 ὅτι πόθον ξυνέηκε, καὶ σὺκ' ἀπεσείσατο κούρη.
 ὄφρα μὲν οὖν Δεῖανδρος ἐδίξετο λαθροῖον ὄριον,
 110. φέγγ' ἀναδείλασα καὶ τῆεν ἐς δύσιν ἠώς,
 ἐκ περσῆτος δὲ ἀνέφαινε βαθύσκι' ἕσπερ' αἰθήρ.
 αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης.

Vulneris inflicti calans Ratione furorem,
 Ast tu ut visa semel, malefelix, Forma, Leander,
 Perculsam non vis tecum, consumere mentem,
 Antè expectatum domitus flagrante sagittâ,
 Visere desperas nisi conjuge, nobilis, Hero,
 Fax simul ignis & omnis & Amor crescebat ocellis,
 Pectoraq; infecti flagrans vis ignis edebat,
 Forma etenim integra celebris cum fixa puella,
 Aligerâ, juvenum turba, mage acuta sagittâ est,
 Fit via trans oculos, oculi figentis ab ictu
 Vulnus in alta virum sensum præcordia manat.
 Extemplo cepere, Stupor, Tremor, & Pudor audax,
 Corde Tremor, Pudor ut vincitum captumq; tenebat.
 At decus eximium forma externabat: Amoris
 Victus ab obsequio tandem pudor exiit ultro,
 Et placuit spreto audacem se ferre rubore.
 Iam pedibus læviter suspensum incedere certat,
 Mox etiam rectâ vultus ostendere vultu,
 Adversamq; audax frontis componere frontem,
 Hirquam oculorum aciem facie torquente dolens.
 Nutibus errantem cupidus ductare puellam,
 Ipsa autem ut capti percepit signa Leandri,
 Conscia lætitiâ permulsit pectora forma,
 Sapè piam obductâ faciem lævis abditâ pallâ,
 Nutibus occultis misit responsa Leandro,
 Exertansq; iterum; juveni mentem intima obibat
 Gaudia, ubi acceptos sentit non spernier ignes.
 Dum cunctis inhiat horarum, & tempora quarit
 Læsa dies cessit, contractâ luce, tenebris,
 Et stetit in dubiâ contrâ, vigil Hesperus, umbrâ,
 Ille audax animi, propior venit, atq; puella

- ὡς ἴδε κυανόπεπλον Ἰπιδεύσιν οὐρανὸν ὄμιχλιν
 ἠρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρησ,
 215. βυσσόθεν ἐσπανάχεν ἀθέσφατον· ἠδὲ σιωπῆ,
 οἷό τε χωμλήη, ῥοδέλω ἐξέσπασε χεῖρα.
 ὡς δὲ ἐρχομένη ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρησ,
 θαρζαλέως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
 ἔχαζα ἱμῆεντος ἄγων Ἰπιδεύσιν.
 220. ὀκναλέως δὲ πόδεσσιν ἐφέσπειο παρθένην Ἰφιδεύσιν,
 οἷά περ σὺκ ἐφέλκασα, τοίλω δὲ ἀνενεύκατο φωνίω,
 θηλυτέραις ἐπέεσσιν ἀπὸ πλείεσσιν ἀνδρῶν.
 Ζεῖνε, τί μαρζαίνεις; τί με, δίσμορε, παρθένον ἔλκεσθα
 ἀλλω δεῦρο κέλευθον. ἐμὸν δὲ σπύλειπε χιτῶνα.
 225. μῆνιν ἐμῶν ἀπὸ εἶπε πολυκτεάνων γενετήρων.
 Κύπριδ' Ἰφιδεύσιν ἔοικε θεῆσιν ἰέρειαν ἀφάσσειν.
 παρθευτικῆς Ἰπιδεύσιν ἀμύχανόν ἐστιν ἰκέσθαι
 τοῖα μὲν ἠπείλησεν, ἐοικότα παρθευτικῆσιν,
 θηλείης δὲ ἀνδρῶν Ἰφιδεύσιν ἐπεὶ κλύεν οἶσρον ἀπὸ πλείεσσιν.
 230. ἔγνω πειθομύων σημήια παρθευτικῶν.
 καὶ γὰρ Ἰφιδεύσιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδῶν ὁράων αὐτὰ γέλοῖ εἰσιν ἀπειλαί.
 παρθευτικῆς δὲ εὐοδμον εὐχρῶσον αὐχένα κύβασ
 τοῖον μῦθον ἔειπε πόθ' βεβόλημ' Ἰφιδεύσιν.
 231. Κύπρις Φίλη μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνησιν
 (αὐτὰρ Ἰπιδεύσιν ἰσὴν καλέωσιν γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεσσιν Διὸς Κρονίων Ἰφιδεύσιν)
 Ἰφιδεύσιν ὅς σ' ἐφύπευσε καὶ Ὀλβίη, ἠ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ ἢ σ' ἐλόχευσε μακαρτάτη. ἀλλὰ λιταῶν
 232. ἰμῶν ἐπάκουε, πόθ' δὲ οἰκτερόν ἀνάγκησιν,
 Κύπρις

Κύπρις

Confusus tenebris digitos, sine voce, rubentes
 Ima trahens, stringit, suspiria: At illa silendo
 Irata similis, roseos traxisse laborat.
 Tum Verò instabili nutare Cupidine certus,
 Dadala cum audaci trahit impete amicula dextrâ
 Intimaq; abducit sacri in penetralia templi,
 Sape gradu lento Vestigia pigra morantem,
 Nolentemq; sequi, simulatricemq; dolori.
 Demum hoc affata est Virgo sermone Leandrum:
 Quid miser insanis, quò ducor ab hospite Virgo?
 Hospes abi, Vestemq; manu demitte, parentum
 Nobilium exiens, furis ultrocius, iras.
 Est Dea magna Venus: Scelus est huic tacta sacerdos
 Virgineum vobis scelus est temerare cubile.
 Sic effata minans, teneris rata dicta puellis.
 At iuvenis mollesq; minas, facilemq; furorem
 Signa rapit victa jam Virginitatis, (ab illâ
 Extorta est quoties inbellis turba minarum,
 Certa Venus jecit firmando semina Amori.)
 Oscula dehinc fragrante premens ceruice, locutus
 Talia, transactum testantia speculo Amoris:
 Post Venerem mihi chara Venus, post Pallada Pallas
 (Non etenim nobis mortalibus addere Virgo,
 Æqua Iovis Virgo soboli perhibebere nobis.)
 Felix ille nimis quo tu sata, Virgo, parente es.
 Felix qua peperit mater, qui, Venter, in ora
 Luminis enixu, ter felicissimus ille est.
 Sed tu nunc animum votis adverte, precesq;
 Imperio effusas in Amore, Cupidinis, audi.

Κύπερδ' ὅς ὡς ἰέρεια, μετέρχεο Κύπερδ' ὅς ἔργα.
 δεῦρ' ἴθι μυσιπόλευε γαμήλια θεσμά θεαίνης.
 παρθένον ἔκ' ἐπέοικεν ἰσοδρήσασιν Ἀφροδίτη.
 παρθενκαῖς ἔ' Κύπερς ἰαίνεται, ἡ δ' ἔθελήσῃς
 245. θεσμά θεῆς ἐρδέντα, καὶ ὄργια πιστὰ δαινῆναι,
 ἔστι γάμ' ἡ καὶ λέκτρα. σὺ δ' εἰ φιλέεις Κύθ' ἔρεια,
 θελξινόων ἀγὰ παζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων.
 σὺν δ' ἰκέτιω μεκόμιζε, καὶ, ἡ δ' ἔθελῃς ὠδρακροίτιω
 τὸν σοὶ ἔρως ἤγρωσεν ἐοῖς βελέεσσι κιχῆσας.
 250. ὡς θρασύ' Ἡρακλῆα θεὸς χρυσόρραπτις Ἐρμῆς,
 θηλέειν ἐκόμιζεν ἰαρδανίω ποτὶ νύμφω.
 σοὶ δέ με Κύπερς ἐπερυπε, καὶ ἔσσοφός ἦγαγ' Ἐρμῆς.
 παρθέν' ἔ' σέ λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη.
 ἢ ποτε Μειλανίων' ἔρθεσ' ἀμύξ' Φύγω εὐνίω.
 255. παρθενίης ἀλέγυσα, χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρ' ὅσ' ἐπόθησεν, ἐνὶ κροαδίῃ θύτο πάση.
 πείθεο καὶ σὺ φίλη, μή Κύπερδι μῆνιν ἐγείρης.
 ὡς εἰπὼν παρέπεψεν ἀνωνομίης φρένα κούρης.
 θυμὸν ἐρωτοπύθοισι ὠδρακροάγξας ἐνὶ μύθοις.
 260. παρθενική δ' ἄφθογι' ὄπτι χθόνα πῆξεν ὀπωπὶ
 αἰδοῖ ἐρυθριόωσιν ἰσοκλέπιστα παρειῶ.
 καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ἐπ' ἴχνεσιν· αἰδομένη δ'
 ποικαίκις ἀμφ' ὤμοισιν ἐὼν ξυπέργε χιτῶνα.
 πηθῆς γάρ τῆδε πάντα πρῶτα γγέλα παρθενικῆς δ'
 265. πειθομένης πολὺ λέκτρον ἰσχυραῖς ἐσισιωπή.
 ἤδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἰρώτων.
 θερμετο ἢ κροαδίω γλυκερῶ πυρὶ, παρθέν' Ἐρῶ.
 καὶ αἰεὶ δ' ἰμερόνι' ἀνήπαιητο Λεάνθη.

ἴφρα

Veneris sacris praefecta antistita, diu
 Exerceto operas mysteria legibus aptis
 Nubta subi. Veneri quid, Virgo, altaria curas?
 Virginibus non lata Venus. Si sacra Dea vis
 Discere, si ritus atq; orgia fida temere,
 Sunt lecti & iada, tibi si Venus aurea cordi esto.
 Mulcentois animam leges complectere Amoris.
 Supplicis ipse habitus, vel, si vis, Coniugis adsum
 Me tibi Venantum, cepit, de more, Cupido,
 Flammeolis mentem doctus domitare sagittis.
 Audacem ut quondam Alciden celer, aurea Virgo
 Sceptra tenens, Nymphâ sub Iardaniâ seruitum,
 Mercurius, duxit. Tibi me Venus aurea sistit
 Non sapiens Atlantides; Nec te latet, olim
 Arcadia Virgo, fugiens, Atalanta, cubile
 Milanionis, ut, inuitâ Veneri, ausa puella
 Virgineum serbare decus, mox sera coacta est
 Huius amore mori, quem sprederat impia quondam
 At tu, chara, meis potius concede querelis,
 Et Veneris Vita, succensas protensus, iras.
 His mentem dictis nolentem cepit in illâ
 Tacta Cupidiparis labefactans pectora verbis,
 Ipsa autem in terram tacitos defixit ocellos,
 Abscondens roseo pudibundas lumine malas.
 Et terram elatis pedibus terit, apta Pudori,
 Capè manus humero Vestem contraxit utroq;
 Omnia quae victa praeuincia mentis. (Et olim
 Si qua silet Virgo, iam se non nolle spondit.
 Dulcacido jamidum superata Cupidinis ictu.)
 Dulcibus interea flagrabat ab ignibus Hero,
 Ariontisq; oculus formam mirata Leandri est.

- ὄφρα μὲν ἔν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύσσω ὀπωπῆν,
 170. τόφρα δὲ καὶ Λεϊάνδρῳ ἔρωμανέεσσι περσώποισι
 ἔκαστον εἰσορόων ἀπαλόχερον αὐχένα κέρησ.
 ὄφρ' δὲ Λεϊάνδρῳ γλυκερῶν ἀνενεϊκάλο φωνῶν.
 αἰδῶς ὑγρόν ἐρδῆθ' ἀποσάξασσι περσώπιε.
 ζεῖνε τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρων ὀρίνοισι.
 175. τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθερ;
 οἱ μοι τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμῶν ἐς παλῆϊδα γαῖαν;
 ταῦτα δὲ πάντα μάτῳ ἐφθέγγασο· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ζεῖν ἔων καὶ ἄπιστος ἐμῆ φιλότιπι μιγείης;
 ἀμφαδὸν ἔδωκέμεθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι.
 180. ἔγ' ἔμοις τακέεσσι ἐπεύαδεν ἦν δὲ ἐβελήσης
 ὡς ζεῖν πολύφοιτος ἐμῶν ἐς παλῆϊδα μίμνειν,
 ἔδυνασσι σκηλόεσσιν ὑποκλέπειν Ἀφροδίτῳ.
 γλώσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος ἐν ἴσιωπῆ
 ἔργον ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τρίοδοισιν ἀκέρει.
 185. εἰπέ δὲ, μὴ κρυψῆς, τεὸν ἔνομα, καὶ σέο πάτριν,
 ἔγ' ἔμὸν σε λέληθεν, ἐμοὶ δὲ ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
 πύργος δὲ ἀμφιβόητος, ἐμὸς δόμος ἔργονο-
 μήκης,
 ἔνι ναμετάσσει σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μῆνη,
 σισιάδ' ἀπὸ πόλιος, ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
 190. γείτονας πόντον ἔχω συγχεῖς βελήσι τοκήων.
 ἔδ' ἐμοὶ ἐγγύς ἔασσιν ὀμήλυκες, ἔδ' ἐχορεῖαι
 ἠϊθέων παρέασσιν. αἰεὶ δὲ ἀνὰ νύκτα καὶ ἡμέ-
 ρα ἀλὸς ἠνεμόσιν ἔπιβρέμει ἔασσιν ἠχῆ.
 ὡς φαμὴν, ῥοδέλιον ὑπὸ φάρεϊ κρύπτει παρειῶν,
 195. ἐμπαλιν αἰδομένη σφειέροισι δὲ ἔπι μὲ μφετο μύθοισι.
 Λεϊάνδρῳ ἦ, πόθ' εἰς βεβολήμῳ ὄξει κέντρω,
 φρεζέλο πῶς κεν ἐργῶν ἀεθλεύσθαι ἀγῶνα.

ἀνδρῶν

Dum vero inclinet terra figebat ocellos
 Ipse in amore furens, Sultu flammante, Leander,
 Nusquam fessa movens de collo Virginis ora:
 Tandem ipsa, hoc, Virgo, sermone silentia rupit,
 Humentem stillans, pudibunda per ora, ruborem
 Hospes, ab his etiam poterat lapsus esse loquelis
 Mollior, ab quo te dicam didicisse magistro
 Flexanimas Voces? quis te, ah, Deus appulit istuc?
 Patria ubi nostra est. Nunc hac frustra omnia dixti,
 Hospes enim infidusq; meo potiaris Amore?
 Legitima nullo jungent nos fœdere tædæ,
 Nec dolet hoc charis placuisse parentibus unquam,
 Sin, ritu hospitii, nostrâ mansurus in urbe es,
 Non poteris tectè Venerem exercere profanam.
 Fama loquax, hominum, convicia, more, malorum
 Sparget; ut in tectò si quid patrare Videris,
 In trivii vulgo res est audita: sed ecquâ
 Gente Venis, patriâque? & quod tibi nomen amanti est?
 Ne retice: sic nostra scias vice, nomina, eadem.
 Inclyta Virgineis Hero sum nobilis annis.
 Turrim in littoribus, tangentem culmine caluro
 Sestiæ habitò: celebrem turrim. Unica servas
 Virgineas ancilla operas, placuere parentum
 Consilia hac animis, nobis invisâ, remotam
 Littoribus solis, oras habitare marinas,
 Exsortem equali cœtu, juvenumq; chorâ.
 Vna diu noctuq; sonantibus, audio, sentio
 Equora sæva procellosis horrescere flabris.
 Hac effata, iterum roseas tegit, abdita, malæ,
 Veste, pudorq; subst, culpantq; silentia Vocem.
 At juvenis, stricti stimulo percultus amoris,
 Voluebat, superanda modis quibus arma, Cupido

ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις ἔρωσ βελέεσσι δαμάζει,
 καὶ πάλιν ἄνεργον ἔλκον ἀκέασε τιμῶσι δ' αἰνάσσει
 100. αἶψα γὰρ ὁ πανδαμάτωρ βεληφόρος ἐστὶ βρολοῖσιν.
 αὐλὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρω.
 ὄψε δ' ἀλάσθησας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον.
 παρθένε, σὸν δ' ἔρωτα καὶ ἀχρῖον οἶδμα περήσω,
 εἰ πνεύμα παφλάζοιτο, καὶ ἄπλοον ἔασε τι ὕδωρ.
 105. ἔτρομέω βαρὺ χεῦμα, πειλὸν μέλανέ μιν εὐνίω,
 ἔβρομον ἠχίεντα βαρυγδῆ ποιο θαλάσσης.
 ἀπ' αἰεὶ, κατὰ νύκτα, φορέε μιν ὕψος ἀκρίτης,
 νήξομαι ἐκλήσποντον ἀγάρροον. ἔχ' ἕκαθεν γὰρ
 αἰνλία σοῖο πόλητον ἔχω πολίετρον Ἀβύδα,
 110. μένον ἐμοὶ ἕνα λύχνον ἀπ' ἠλιβάττε σέο πύργου,
 ἔκπερατῆς, ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὄφρα νοήσῃ
 ἔασομαι ὀλκὰς ἔρωτον, ἔχων σέθεν ἀσέρε λύχνον.
 καὶ μιν ὀπιπλεύων ἔκ' ὄψομαι διώτα βοώλην,
 ἔθροσιν ὠρίωνα, καὶ ἄεροχον ὀλκὸν αἰμάξης.
 115. παλῆιδ' ἀνιπόροιο πόλι γλυκὺν ὄρμον ἰσθίμιον
 αἰκλὰ, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεῖοντασ αἴητασ,
 μή μιν ἄποσθέσσωσ καὶ αἰνίκα θυμὸν ὀλέσσω,
 λύχνον ἐμῶ βιότοιο φασφόρον ἠγεμονῆα.
 εἰ ἔπεον ἢ θέλεις ἐμὸν ἔνομα καὶ σὺ δαῖνασ,
 120. ἔνομά μοι Λεῖανδρον, εὖσεφάνου πόσις Ἡρῆσ.
 ὡσ οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοισι συνέθεντο μιγῆναι,
 καὶ νυχίω φιλότητα, καὶ ἀγγελίω ὑμῶν αἰώνο
 λύχνη μαρτυρήσιν ὀπισώσωντο φυλάσσαι.
 ἢ μὲν φῶσ τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περήσαι
 125. παννυχίδασ δ' ἀνύσωντεσ ἀκθιμήτων ὑμεναίων,
 ἀκλήλων ἀκέοντεσ ἐνοσφίθησων αἰνάγκη.
 ἢ μὲν ἔον πρὸ πύργου, ὁ δὲ ὄρφναίω αἰνά νύκτα

μῦθ

Ferret agone noſſo. Domat ille quidem alta ſagittis
 Corda Virum, Medicas idem tamen admoſet artes,
 Conſiliu Varius. Sic quos modo ſicit, Amoris
 lētibus omnidomis, mortalibus ipſe Cupido
 Conſultor praſto eſt, & , qua fert, ſulnera tollit.
 Ipſe etiam auxilio curas lenire Leandri
 Adſuit: Is dictis gemitum ſuperavit acutis:
 Chara, tuum propter pelagus mihi nabile amorem eſt.
 Ipſa licet flammis inſurgere marmora certent,
 Excludantq; ſiam, ratibusq; imperſia pugnent.
 Dum tua me ſperem tenuiſſe cubilia, Virgo,
 Non maris horriſoni timeam tranare furoreis
 Humida nocturnus portans tibi membra, maritus,
 Per celeris transmittam Helleſponti aquora: Abydos
 Quippe, tuis habito ſicinas arcibus arces,
 Lampada tu tantum ſuſpenſam oſtendere turri,
 Lampada per tenebras, procul è regione, memento.
 Ut, ſelut in fluctu naſis depreſſa marino,
 Naſis Amoris ego cernam tua, lampadis, aſtra.
 Hanc uti conſpiciens ne tardiſigna Boota,
 Ne videam plauſtri ſicca, aut graſida Orionis.
 In patria adverſa dulcem me ſiſtere portum
 Niſus. At, o, ſentos cures caſiſſe ſonanteis
 Lampada ne, extinctam noſtra cum morte, reſellant:
 Lampada, lucifero ductantem lumine ſitam.
 Si vero eſt animi noſtrum reſciſcere nomen,
 Ecce Leandrus ego, dignus face conjugis Heras.
 Olli compositis ſic, tecto nomine, furtis
 Nocturnos taciti conteſtabantur Amores,
 Nuntiaq; elata rata cuſtodire lucerna.
 Illa quidem è turri ſuſpendere lampade lucem,
 Ille autem longas transire natatibus undas.
 Sic pacto, ſigili, noctes per, amore, futuras
 Inſiti à ſeſe, tamen abſceſſere, coacti,
 Virgo ſuam ad turrim, iuſvenis, (ne nocte ſub altà

B

Dni.

μήτι φραπαλάζοιτο, βαλὼν σημήϊα πύργον,
 πλωε βαθυκρήπιδ' ἐπ' εὐρέα δῆμον Αβύδα.
 230 πικνυχίω δ' οἰάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλας,
 πολλάκις ἤρῃσαντο μαλεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνίω.
 ἤδη Κυανόπεπλ' ἀνέδραμε νυκτὸς ὀμίχλη,
 αἰνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ εἰ, ποθέοντι Λεάνδρῳ
 ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόναςι θαλάσσης
 235 ἀγγελίω ἀνέμιμνε φαινομένων ὑμυαίων,
 μαρτυρίω λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκείων.
 εὐνής δ' ἐκρυφίης τηλεσηθῶν ἀγγελιώτιω.
 ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφειγῆα νυκτὸς ὀμίχλῳ
 Ηρώ, λύχνον ἔφαινε. ἀναπλομένοιο δ' ἐλύχνα,
 240 θυμὸν ἔρωσ' ἔφλεξεν ἐπειγόμενοιο Λεάνδρου,
 λύχνῳ κακομένῳ συνεκαίετο. πᾶρ δ' ἐθαλάσσης
 μαινομένων ῥοθίων πολυηχέα βόμβον αἰθούων,
 ἔτρεμε μὲν τὸ πρῶτον, ἐπὶ δ' αὖ τάρσος αἰείρας,
 τοίοισι πρῶσελεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις.
 245 δεινὸς ἔρωσ' καὶ πίντος ἀμείλιχ' ἀλλὰ θαλάσσης
 ἔστιν ὕδωρ, τὸ δ' ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
 λάξεθ' ὕδωρ κραδίη· μηδεῖδιδι νήχυτον ὕδωρ.
 λεῦρο μοι εἰς φιλότιζα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
 ἀγνώσσης ὅτι Κύπρις ἀπίστωρός ἐστι θαλάσσης;
 250 καὶ κρατέει πίντοιο, καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
 ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον,
 ἀμφοτέραις παλάμησιν, ἐῷ δ' ἔσφιγξε καρῆνω,
 ἠϊόν' δ' ἐξώρτο· δέμας δ' ἔριψε θαλάσση,
 λαμπομένῃ δ' ἔσπευδεν αἰεὶ κατενανθία λύχνου.
 255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, ραυτόςυλ', αὐτόματ' νηῦς.
 Ηρώ δ' ἠλιβάτοιο φαισφόρ' ὑψόθι πύργῃ

Λευγῶ

Deciperent tenebra, iaciens signacula turris
 Munita ad firmum rediit ratis litus Abydi.
 Tecta dehinc tota cupientes praelia nocte
 Obstantem voluere brevi pede abire dierum,
 Ceruleam iam nox currens caligine mundum
 Induerat, consuetam viris inducere somnum;
 At non ardentem vincitura sopore Leandrum
 Ille maris resonans stans littore, fida manebat
 Nuncia lucentis per marmora sacra, Hymenaei.
 Lampadaque oppertens testantem flebile pactum,
 Concubitus tecti indicium, late aquora lustrans.
 Cum vero obscuram videt increbrescere noctem,
 Extulit illa, procul radiantis signa lucerna.
 Quam simul accensa, properi quoque corda Leandrum
 Vixit amor, iussitque pareis sentire calores.
 At vero horrissoni furias audire profunda
 Incipiens, timuit primum, mortalibus audiat
 Alloquiis mentem consolaturus obibat:
 Difficile Ardor opus; mare non placabile: Verum
 Pontus aqua est, intus me macerat ignis Amoris.
 Sume, cor, igne animum, nec aqua vaga flumina curas
 Adsis nunc in amore mihi: quid enim aquora palles?
 An Venus est fluctu nata est obscura marino?
 Hec eadem pelago domina est, nostroque furori.
 Dixit, et exuta formoso corpore vestem
 Ambabus manibus, capiti, connixus, adaptat
 Littoreque exsiliit, corpusque abiecit in undas.
 Lampadis ignifera festinans lumina contra.
 Remex ipse et classis et ipse domestica navis.
 Hec autem ignigeram stans edita turre, tegebat

λευγαλέης αὔραισιν ὄθεν πνέυσθεν αἴητις,
 Φάρει πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσέκε Σεσῶ
 πολλά καμῶν Δείανδρος ἔβη πολὺ ναύλοχον ἀκίλυ.
 260 καὶ μὲν ἐὸν πολὺ πύργον ἀνήγαγεν, ἐκ δὲ θυραίων
 νυμφίον ἀσθμαῖοντα πειπλύξασα σιωπῆ,
 ἀφροδέμης ραθάμιγλας ἐπιτάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχὸς ὄπι παρθενίωντα,
 καὶ χροά πάντα καίθηρε, δέμας δὲ ἐχρυσεν ἐλαίω.
 265 εὐόδμω ῥοδέω, καὶ ἀλίπλοον ἔσβεσεν ὀδμύ.
 εἰσέη δὲ ἀσθμαῖνοντα, βαθυρῶτις ἐνὶ λέκτροις,
 νυμφίον ἀμφυχθεῖσα Φιλήνορος ἐννεπε μύθους,
 νυμφίε πολλά μόγησας· ἀ μὴ πάθε νυμφίος ἀλλήτα,
 νυμφίε πολλά μόγησας· ἄλις νύτοι ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 270 ὀδμήτ' ἰχθυόεσσα βαρυγδάποιο· θαλάσσης,
 δεῦρο τεὸς ἰδρωτάς ἐμοῖς ἐνὶ κατθεο κήλοισι.
 ὡς ἡμῶ ταῦτ' εἶπεν, ὀδὲ αὐτίκα λύσατο μίτρω,
 καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστόντα Κυθερείης.
 ἦν γάμτα ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔλω λέχος ἀλλ' ἄτερ ὕμνων.
 275 ἔ ζυγίλω ἱερῶτις ἐπευφήμησεν αἰοιδός,
 ἔ δάδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον ἐυνίω,
 ἔ δὲ πολυσκάρθμω λῆς ἐπεσκίρτησε χορείη,
 ἔχ ὕμνῳαον αἶεσε πατῆρ, καὶ πότνια μήτηρ,
 ἀλλὰ λέχος σπρέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὄρασι.
 280 σιγή πασὸν ἐπήξεν· ἐνυμφοκόμησε δ' ὀμίχλη,
 καὶ γάμος λῶ ἀπάνευθεν αἰειδομένων ὕμναίων.
 νύξ μὲν ἔλω κείνοισι γάμοσολτα, ἔ δέποτ' ἠὼς
 νυμφίον εἶδε Δείανδρον, ἀριγνώτις ἐνὶ λέκτροις.

νήχετο

Veste superjectâ, nutantem lampada Vento,
 Vndiq; atroce animâ conante extinguere lucem.
 Donec Sestiaco est portu malè lassus Amator
 Exceptus, raptusque alta in penetralia molis.
 Iam foribus tacitè est fessum complexa maritum,
 Reliquias etiam stillantem è rore marino
 Casarie. duxitq; adyta interiora cubilis
 Virginei, abstergens madidantem, oleoq; perungens
 Fragranti roseum; mare olentem exstinxit odorem.
 Dein lecto in summo, circumdans corpore corpus
 Flantis adhuc sponsi, blando sermone locuta est.
 Sponse mihi ante alios duris exercite sponso,
 Sponse mali patiens: satis est Salis æquore sævo
 Piscosusq; fremente mari tibi fætor aquai.
 Hunc gravium exsuda in gremium tolerata laborum.
 Dixit. Ei extemplo Zonam dissolvit Amator,
 Iuraq; sub Veneris cupidi Venere faventis.
 Nuptiæ erant, sine sed choreis, sine carmine lectus,
 Nemo Iuga Gates numen Iunonis adorat,
 Non tædæ illustrent thalami genialis honorem,
 Non agili quisquam potuit salisse choræ.
 Non pater ipse pio officio, Generandæve mater,
 Cantarunt sacro nubentibus ore Hymenæum.
 Lectum ipsâ in Veneris, perfectæ protenus, Horâ,
 Straverunt thalamo, taciturnæ silentia, fixo.
 Præsuit ornanda Caligo lurida sponsæ,
 Longè aberant nuptis celebratores Hymenæi.
 Excoluit nox atra thorum. Numquam alma Leandrum
 In Lectis vidit notis Aurora cubantem.

νήχετο δ' ἀνλιπάρσιοι πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
 285 ἐννυχίων ἀκάρητ' ἐπιπνείων ὑμναίων.
 Ἡρώ δ' ἔλκεσίπεπλ' ἐς λήθουσατοκῆας
 παρθένας ἡματιή, νυχὴ γυνή· ἀμφοτέροι δὲ
 πολλαί κίς ἤρσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν ἡώ.
 ὡς οἱ μὲν, Φιλότητ' ὑποκλέπτοντες ἀνάγκη
 290 κρυπταδίη τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυθερείη.
 αἶψ' ὀλίγον ζώεσκον ὄπι χρόνον· ἔδει δὲ θρόν
 ἀλλήλων λπίναντο πολυπλάγκτων ὑμναίων.
 αἶψ' ὅτε παχύνετ' ἐπήλυθε χεῖματ' ὄρη,
 Φρικαλέας δαρέσσα πολυτροφάλιγλας ἀέκλας,
 295 βένθεα δ' αἰσθηκτὰ καὶ ὑγρὰ θέμεθλα θαλάσσης,
 χειμέριοι πνείοντες ἐπεσυφέλιζον αἴηται,
 λαίλαπι μαρίζοντες ὄλιω ἄλα· τυπτόμενης δὲ,
 ἤδη νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθαδί χέρσω,
 χειμέριω καὶ ἄπιστον ἀλυσκαίζων ἄλα ναύτης.
 300 αἶψ' ἔχειμερείης σε φόβ' κατέρυκε θαλάσσης,
 παρτερόθυμε Λεάνδρε, Δρακτορή δέ σε πύργω,
 ἠθάδα σημαίνουσα Φαεσφορίω ὑμναίων,
 μαυνομένης δ' ὄτρυνον ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 νηλεῆς, καὶ ἄπιστος· ὄφειλε δὲ, δύσμορ', Ἡρώ,
 305 χεῖματ' ἰσαμένοιο μύειν ἀπάνευ Λεάνδρου,
 μηκέτ' ἀναπλομένη μινυάριον ἀσέρε λέκτρων.
 αἶψα πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ
 μοιραίων ἀνέφαινε καὶ ἔκει δαλὸν ἐρώτων.
 οὐδ' ἦν· εὐτε μάλιστ' βαρυπνείων αἴηται

χειμέρι

Is rursus enavit contraria mania Abydi,
 Insatiabilibus noctem spirans Hymenais.
 Hero induta suos longâ tum veste, parentes.
 Fallebat, noctu mulier, malè. Virgo diurna.
 Sæpe utrique unis optarunt cedere votis
 Solis equos. Tacitâ sic dum Venere inter Amoris
 Mutua luserunt, absconsi in nocte, pericla.
 Verùm tempore non potuerunt vivere longo,
 Multis vagis sese furtis, sine teste, fruentes.
 Brumâ pruinosis sed cum gradis adsuit horis
 Horrendos solvens, multâ vertigine, nimbos;
 Atq; incertis maris ruerunt fundamenta venti,
 Verberibus crebris, & tempestate profunda
 Totum excire volant pelagus; concussa que terra
 Tutâ videns, nigram diffregit nauta carinam,
 Effugiens hyemis, infidique æquoris expers:
 Te non sæva hyeme incumbens mare bruma, Leandre,
 Magnanimum exteret. Sed nuncia lampas ab altâ
 Turri ferens suæ signacula Amoris, agebat
 Securum in pelagus, surgens furtalibus iris.
 Crudelis lampas, lux perfida. Debit Hero
 Instanti brumâ, infelix, caruisse Leandro,
 Non brevis accendens lectis genialibus astra.
 Verùm Amor & fatum miseram vicere puellam.
 His persuasa facem, non jam ducem, ut antea, Amoris,
 Sed Parcarum ignem turri ostentabat ab altâ.
 Nox erat, & venti tum maximè atrocis, jundis

B 4

Spirans

- 310 χερμελής πνοιῆσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 αἰθρόον ἐμπίπρασιν ἔπι ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 δὴ τότε Λεάνδρος περ, ἐθήμον Θ' ἐλπίδι νύμφης,
 δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαιῶν ἔπι νώτων.
 ἤδη κύμαλι κύμα κυλίνδετο· σῴθετο δ' ὕδωρ,
 315 αἰθέρι μίσγετο πόντο Θ', ἀνέγρετο πάντοθεν ἡ γῆ,
 μαρνομύων ἀνέμων· ζεφύρω δ' ἀντέπνευεν εὐρ Θ',
 καὶ νότος ἐς βορέϊω μεγάλας ἐφῆκεν ἀπειλας,
 καὶ κτύπετο ἰὼ ἀλίαστος ἑλισμαζάροιο θαλάσσης.
 αἴνοπαθῆς δ' ἔ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις,
 320 πολλαίκι μὲν λιζάνευσσε θαλασσαιῶ ἀφροδίτῳ,
 πολλαίκι δ' αὐτὸν ἀνακτα ποσειδάωνα θαλάσσης.
 αἰτθίδ Θ' ἔ βορέϊω ἀμνήμονα κάλλιπε Νύμφης.
 αἰλλὰ οἱ ἔλις ἀρήγεσεν, ἔρωσ δ' ἔσκηκεσε μοίρας.
 πάντοθι δ' ἀγρομύοιο δισσαντῆϊ κύματος ὄρμη
 325 θρυπτόμενος πεφόρητο· ποδῶν δ' οἱ ὠκλασεν ὄρμη
 καὶ θέν Θ' ἰὼ ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμαίων.
 πολλή δ' αὐτόματ Θ' χύσις ὕδατος ἔρρεε λαμῶ,
 καὶ ποτὸν ἀχρηῖσον ἀμαιμακέτου πίεν ἄλμης.
 καὶ δὴ λύχνον ἀπίσαν ἀπέσβεσε πικρὸς αἴητης,
 330 καὶ ψυχλὴ καὶ ἔρωτα πολυκλαύτοια Λεάνδρου.
 εἰσέτι δ' ἰθύνοντος ἐπ' ἀχρύπνοισιν ὀπωπιῆς,
 ἴσατο κυμαίνεσθαι πολυκλαύτοισι μερήμνης,
 ἤλυθε δ' ἠελγένεια, καὶ ἔκ' ἶδε Νυμφίον ἠρώ·
 πάντοθι δ' ὄμμα τίτωεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 335 εἶπευ ἔσκαθρήσειεν αἰλώμενον ὄν παρθρακίτῳ.

λύχνω

Spirantes flabris, collecto murmure sese
 In maris exonerant littus, hyemalibus armis.
 Tum, spe consuetâ sponsa, per dorsa Leander
 Horrissono veniens mare, iactabatur ab undâ.
 Volvitur unda furens, cumulumq; ascendit aquarum,
 Miscetur cælo Pontus, tremit undiq; terra:
 Prælia ventorum, Zephyris pugnantibus Euri
 Adversi insonuere, Notus borealibus armis
 Contra se se fremit: Non declinabile Ponti
 Horrescit fragor. At, miser, implacata Leander
 Gurgitibus freta conspiciens, sæpè aquora habentem
 Implorat Venerem, sæpè & Neptunia sceptrâ.
 Atthidis haud boream inmemorem relinquit amatæ.
 Verùm olli auxilium nusquam est. Amor ipse trahentes
 Detinuisse nequit Parcas, venit impete fluctus
 Obvius ipse sibi, cumulatq; per aquora pontum,
 Adfligitq; virum: pedibus vigor interit omnis,
 Mobilibus quondam manibus vis torpet adempta.
 Multæ superveniens undarum effusio, guttur
 Sponte suâ intravit: bibita est es inutilis undæ
 Vis gravis. Et iam atrox delerat lampada ventus
 Insidam, cumq; hac curamq; animamq; Leandri
 Infelicis: adhuc tum tenderet ad suum ocellos
 Suetum itiner vigilis. Alijs stat fluctibus Hero,
 Ærumnosa vagis delassans pectora curis.
 Venerat Aurora, & sponsum non siderat Hero,
 Lumina tum toto misit speculantia ponto,
 Errorem si fortè sui pote cernere sponsi.

λύχνησβεβνυμύοιο· ἠδὲ κρηπίδα δὲ πύργου
 θρυπτόμενον ἀπιδάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε, νεκρὸν αἰγιότιον,
 λειδάλεον ῥήξασα πρὸς γήθεσσιν χιτῶνα,
 ῥοιζήδον περκαίρην· αἶψ' ἠλιβάτου πέσε πύργου.
 ἦτο καδδ' Ἡρώ τέθνηκε ἔτι ὄπυμένω ἠδρακίτη,
 αἰκλήλων δ' ἀπὸναιτο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

*Lampade jam extincta: Turris fundamenta iuxta
 Cernit eum, scopulis laniatum inmitibus artus,
 Dadala mox rumpens de pectore amicu la toto,
 Sequē sequens alius praecep̄s de turribus Hero
 Cum sonitu jecit, ob ademptum mortua sponsum,
 Sic sese in sonantā quatens sunt clade potiti.*

F I N I S.

CASPARIS BARTHII

IN

MVSAEVVM

NOTÆ.

AD LECTOREM.

ET ecce, candide lector, post octiduanam, nunc commentationem dierum quattuor. Si enim versionis ipsius excipias laborem, qui, malè pereram si plurimum quàm unius diei fuit, reliquum omne quatruiduo nobis extusum est. Clamare, ais, hoc libellum ipsum, curq; præcipitarim, cum in meâ potestate fuerit, negocium, accusator exquiris? Volui ego etiam hanc errori meo causam patrocinari. Namque ut plurima ambitiosè excussissem, & locis jam longum sanis controversiam denuo salutis movissem, interim perditurus eram illud quod volebam, nempe Ceiri nostræ comitem dare Græcorum Poematium elegantissimum. Doctiorum esto diutius heic teneri, & in consilium de singulorû apicum interpretatione simul & emendatione (quippe planis, quàm maximè potest, omnibus) supervacuâ ire: Nobis
 pro

pro tempore nec ocium fuit, nec animus.
 Quale verò modò appellavit, ale revera
 Musæi istuc est epos. Quis & qualis au-
 ðtor ipse, dispicere non est in proclivi.
 Potiùs tamen Musæum Grammaticum;
 quàm vetustissimum illum esse, quem to-
 ties Homero fuisse priorem testata est
 Antiquitas, credidero. Talem tamen
 Grammaticum, ut à nullo umquam si-
 milibus Gratijs aliquid elaboratum, pro
 certo sit statuendum. Titulum eum re-
 perit in libris manu exaratis Michael
 quidam Sophianus, teste ad Laertium
 Casaubono. Maneat ergo per nos Mu-
 sæus recentior, & Nonni fortassis æqua-
 lis temporibus; multo tamen illo castiga-
 tior, & suavitate illam generosissimam
 ingenij se non capientis, & epithetorum
 compositione nobilissimâ tumentis, re-
 primens iudicio subactissimorum carmi-
 num. Maneat ille recentior, dum non
 indignus Maronis videatur iudicio, quod
 ille veteri illi Musæo ante omnes Gra-
 cos vates dedit: dum constet illi facta te-
 ðtaq; gloria, quâ omnes talium poemati-
 orum conditores, totâ Hellade longè
 post

post terga relinquit. Adeóq; relinquit; ut viri summi (in his princeps Julius Scaliger) animo persuadere suo potuerint, & antiquitate & elegantia, Homero & quovis alio gentium majorum Musarum Prophetâ præstantiorem. Sanè nulla in tam paucis paginis phrasis, nulla penè vox est, periodos certè ne unica quidem, de quâ quis nequeat cognoscere Gratiarum nitidissimum opus, adeóque integrum conscribere, si factó foret opus, commentariolum. Omnia floridissima, nec tamen turgida: omnia nitentia, nec tamen calvitiam quandam præ se ferentia: omnia comta, sed sine pinguedine unguentorum exoticorum: omnia limpidissima, sed sine profunditate: omnia polita, sed sine fucis: omnia dulcia, sed sine somnifero papavere, quo sparsa esse plerumque solet nimirum illa sibi æqualis suavitas. Reverâ elegantissimus hic cinnus de ingenio Nonni & Oppiani iudicio, temperantiâq; amabili. Verùm nullatenus opus est nostro præconio: palàm volumus suo se iudicio indulgeat, qui visurus est nullum

cal

cūculum vel ab uno aliquo docto abire,
 tam perfecti opusculi seorsum à laudi-
 bus. In quo præter hæc etiam Amoris
 omnes affectus & effectus, tanquam in e-
 legantissimo speculo adparent, ad vivū
 suis genuinis coloribus depicti: Temeri-
 tatis coercendæ, & exercendæ, etiam in
 occulto, castitatis, exempla doctissima.
 Et hoc quidem de illo. Ad nostras rever-
 sione Notas institutâ, sciat lector, nos ni-
 hil aliud voluisse, quàm similiū quorun-
 dam collatione facere lucem Musæolo
 nostro, quem cum Catullo ita libet ap-
 pellitare. Versione hoc actum est, ut vel
 tolerabiliter saltim Latinè loqui posset
 Graja illa Peitho, phrasiū nonnullas abs-
 trusiores in Notis eâ gratiâ notavimus:
 eæ oppidò omnes connisum est ut essent
 de merâ Latinitate, ne mapalia facere-
 mus in linguæ deliciis, dum Græca suo
 genio in rusticitatem Latini sermonis
 transfundimus. Ante nos ajunt vertisse
 Gulielmum quempiam de Mara cogno-
 mento, quod ex Bibliotheca Gesneri di-
 dici. non vidimus ejus libellum, fortè a-
 liâs supervacaneo labori parsuri. Quic-
 quid

quid est, si qui modò nostrum Poemati-
 um est contemplatione non dedignatu-
 rus, sciat, mirâ quadam ratione, priùs na-
 tum illud esse, quàm conceptum. Si ita-
 que prodigio carere visum fuerit, jam
 rem factam auctori suo domum retulisse.
 Cui sanè à novo quodam amore injun-
 ctum fuit pulcellum figmentum novis
 induere coloribus, non secus ac olim iste
 Leander nolens volensque sponsam est
 aptus Hero bene comtam. Cujus si trās-
 gredi fatum non licebit, age fac *ἀλεξικακῶ*
πόντῳ, secundùm congerronem nostrum
 Panopolitanum, sit hic ominosus fœtus
 pabulum opimum. Modò ne ex alterâ
 parte etiam damni nostri consors exeat
 nitidissima puella, auctori ipse connatare
 cum interprete coactus, ut Semeles ama-
 tor Juppiter apud eundem Nonnum.
 In quo nomine finem faciam, cujus uni-
 us loci facturi sunt totam penè, quæ hinc
 secutura est, collectionem. Ut pateat
 divinũ illud ingenium, & cum nullo pe-
 nitus alio componendum, quàm vetu-
 stos habuerit habeatq; imitatores. Salve
 lector,

lector, & Adolescentiæ nostræ æquus e-
 sto. Τοῖς γὰρ κατὰ τινὸς τινὸς ἡλικίαν ἀπίστοι πάντες
 εἰώθασι χαρίζεσθαι· ut loquitur Eunapius.

C A S P. B A R T H I

A D

M V S Æ I D E

HERONE ET LEAN-
DRO CARMEN

N O T A E.

Vers. i. Θεά] Musa. Orpheus:

μῆνιν αἶειδε Θεά Δημήτερ & ἀγλαοκάρπου.

Quem versum in exordio Iliados Homer. expressit, teste Justino Martyre, Protreptico. Invocat autem, priusquam proponit: Græcorum more, quem migrarunt ferè Latini.

i. Ἐπιμάρτυρα] j. v. 222. λύχνη μαρτυρήσῃσι
σώσαντο Φυλάσσει. Martial.

— me ludere teste lucernâ

Et juvat admissâ rumpere luce laius.

Quomodo Philodemus, VII. Anthol.

πὸν στυῶντα, Φιλαινί, συνίσουρα τῶν ἀλαλήτων,
λύχνον, ἐλαμηρῆς ἐκμεθύσασα δρόσῃ,

ἐξ. 30

ἔξιθι, μαρτυρίῳ δ' ἔργω μόνῳ σὺν ἐφίλησιν.
 Hac voce Nonnus sæpiùs mirè utitur. Ἰπιδάρι-
 πρῶτα μοῖρα pro præsentì morte sæpe in eo re-
 perire est. Allusit huc Ovidius, vel ipse potiùs
 auctor noster illuc, Epist. Leandri:

*Cætera nox & nos, & turris conscia novit,
 Quodq; mihi monstrat per vada, lumē, iter.*

Statius eadem historiâ, libro VI.

*-- sedet anxia turre supremâ
 Sestius in speculis, moritur propè conscius ignis.*

3. τὸν σὺν ἰδέν] v. 281.

— οὐδέ ποτ' ἦως
 νυμφίον εἶδε Λέανδρον.

4. ἐν νυχθ] verri -- *Nox nubserit.* id est noctis
 quam voculam ita in XII. Tabb. inventam in-
 iustrarat Gellius lib. VIII. sed is liber totus in-
 terit. Plautus Casinâ.

— *tenebre ibi erant tamquam nox.*

Et ita *L V X* pro *Luci* in Catullo bellè obser-
 vavit Palmerius, ex auctoritate librorum Vetè-
 rum A. Statii. Thalami pro conjugio rectè po-
 ni soliti, neminem latent. C. Valerius lib. II.

Attamen hos tales forsàn solabere casus

Tu thalamis. —————

5. ἀκούω] verri, *audire juvat.* non enim ὡς ἐν ἐν-
 θουσιασμῷ puto Musæum loqui. Non enim hoc
 negocium finit. & quomodo Lucernam audi-
 turus est? An ἀκούω est, sentio, quomodo Nō-
 nus, qui integrum hoc Poemation fecit penè;
 & Virgilius, -- *non audit currus habenas.* Quo-

C 2

modo

modo ὀργίω & δέγκομαι Euripid. Hecub. sæpius
etiam usurpatum, & Latinis *videre*, ut ad Cei-
rin notatum est? Si placet de Enthusiasmo, ha-
bes exempla apud Callimachum *εις Απόλλωνος*,
Claudianum i. de Raptu. Verùm eò mihi hoc
referendum videtur, quod infra dicit,

---- μοι μέλποντι ξυναΐειδε. ---

quo modo Hesiodus se Musis dictantibus sua
carmina concipere dixit, reprehensus à Lu-
ciano ἐν Διαλέξει πρὸς ἡσ. Plato in Ione, οὐτα δὲ
ἢ ἡμοῦσε ἐνθέως μὲν πικρὴ αὐτῆ, ἀλλὰ δὲ τῶν ἐνθέων
τούτων, ἀλλων ἐνθεωσιαζόντων ὀρμηθὸς ἕξαρτῶται. πάν-
τες γὰρ οἵτε τῶν ἐπῶν ποιηταὶ οἰαζομένη, οὐκ ἐκ τέχνης,
ἀλλ' ἐνθεοὶ ὄντες καὶ κατεχόμενοι, πάντα ταῦτα τὰ κα-
λὰ λέγουσι ποιήματα.

8. Ἐρωτος ἄγαλμα) Fortassis verti poterat me-
lius, simulacrum Amoris; vel ornamentum: ut
in illo Moschi. ἕσπερε κυανέας ἱερὸν, φίλε, νυκτὸς
ἄγαλμα. Verùm nos maluimus opificem lam-
padi illi dare Cupidinem. Fulgentius Mythol.
*Hero quoque in Amoris similitudine fingitur lucer-
nam ferre. Et quid aliud amor, nisi flammam fert?
Et desideranti periculosam viam ostendit? Lych-
num suum in aliâ re Deum facit Asclepiades
Anthol. VII. nisi fallor, --λύχνη σὺ δ' εἰ θεὸς εἶ.*

Porro nec in hoc, licet totius penè linguæ casti-
gatissimo, Poematio, tamen exactam à Tauto-
logiis cautionem passa est Græcæ linguæ indo-
les, cui licet, citra tædium, toties eandem vo-
cem inculcare. Respuit verò id Latina prorsus-
que abominatur castimonia. 10. νυμ-

10. Νυμφοςόλον] Nonnus lib. XVI.

ἀμετὸν ὄρνεον αἴλλο γαμοσόλον αἴτρον ἐρώτων.

11. ἐρωμανέων] Vertere hoc vocabulum vulgò

solent, tamquam de nudo aliquo simpliciq; A-

more. at nemo non videt, quid virium gerat.

Creber usus apud Nonnum, qui idem γυναι-

μανής, οἰσρομανής, & alia talia crebro usurpat.

Sic παιδομανής apud Agathiam VII. Anthol. θη-

λυμανής Rufinū. ibid. αἰρημανής. Perieget. -αἰρη-

μανέων δερμασῶν. Et talia multa, quibus capien-

dis non est Latina Elegantia. Ipsum autem A-

morem plenum furore testantur multi, & cum

quadam ratione contra Terentium, insanum, *Eu. 1. 1.*

sic ἐμφρονα λύσσει dicit Nonnus lib. III. Silen-

tiarius.

Δυσσώων τάχαι πικρὸν ἔρωσι ἐνέπηξεν ὀδόντα
εἰς ἐμὲ, καὶ μανίαις θυμὸν ἐληίσασα.

At cum Terentio Agathias.

— πῶς δύναται γδ

ψυχὴ ἐρωμανέειν ὄρθαι λογιζομένη;

13. πρὶν] Postea enim ἄπιστον vocat.

— λύχρον ἄπιστον ἀπίσβετον πικρὸς αἴτης.

12. ἀκτιμήτων] insomnium. Claudian.

Insomnes longo veniunt examine Cura.

Exsomnosa dicat Cassius Parmensis, vigilacem
Ausonius.

13. πνοιῆσιν] rectè redditur, ANIMABUS. Claud.

— tantis spiravere Notis anima.

Arnobius lib. I. *quisquid suas animas exspi-*
taverunt venti. Vide plura notata doctissimis,

C i

Colvio

Colvio ad Apulejum ; Meurfio , Arnobium.
 Ridiculè in voce ANIMUS, lapsus est magnus
 Xylander, apud M. Antoninum lib. X. τῶν εἰς ἑ-
 αὐτὸν, in illâ notissimâ Orphei & Homeri com-
 paratione. Φυλάεω δ' ὁμοίως καὶ τὰ Διγδεξό-
 μωα πλὴν ὑπεροφημίαν. πάντα γὰρ πῦρ ἐαυρὸν ὀπιγί-
 νεττι ὄρη, εἴτα ἄνεμος κατὰ βέβληκεν, ἐπειθ' ἡ ὕλη ἔτε-
 ρε ἀντὶ τούτων φύει. Vertit ille summus Græ-
 cæ linguæ interpres: *post animus illa dejicit, in-*
de alia ipsorum in locum silva producit. Sed nec
 in titulo ejus divini operis satisfacit Xylander.
 rectius enim Gulielmus Canterus, *de officio suo.*
 Quod vel ex ipso istarum Eclogarum ordio do-
 ceri potest. Ut autem animas, ita & spiritus
 pro ventis dicunt. Joannis III. *Spiritus ubi*
vult spirat, & vocem ejus audis: sed undè veniat,
nescis, & quò vadat. Sic interpres vetus. Theo-
 phylactus: *Sensibili exemplo eum docere tentat.*
Spiritus enim, inquit, ubi vult spirat. A vento, in-
quit, discite majora. Ventus enim, quem hoc loci vo-
cat spiritum, ubi vult, spirat. Vide Aristotelem,
 & ejus interpretem Apulejum de Mundo.

14. μίαν τελευτήν] Sic vitam suam de lychno
 pendere infrà testatur Leander. Et in fine:

— λύχνον ἀπίστον ἀπίσβεσε πικρὸς αἴτης,
 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυκλαύτοιο Λεάνδρου.

16. ἐναντίον] Virgilius: — Italiam contra.
 Periegeta. Σησὸς ὄπη καὶ Ἀβυδὸν ἐναντίον ὄρημον
 ἄθενισ.

Septem

Septem stadiis hoc fretum diffundi scribunt,
 Plinius libro IV. cap. XI. Capella libro VI. Xe-
 nophon octo videtur adserere. *Ἀβύδος καὶ εἰς*
Σηστόν κατὰ νηκρὺ ὄντα Ἀβύδος, καὶ ἀπέχοντα ἑπταεὶον
ὀκτώ σταδίων, libro IIII. *Rerum Græcarum.* Hel-
 lespontum ipsum hoc loci ponte junxit Xerxes.
 Ammianus libro XXII. *Abydon, unde junctis*
pontibus Xerxes maria pedibus peragravit. Sido-
 nius Apollinaris:

— *nec tanta Seston juncturus Abydo*

Xerxes classis erat, tumidas cum sterneret un-
das,

Et pontum sub ponte daret. — — —

Ab his tamen urbibus disjungere locum ejus
 machinæ videtur exactissimus scribtor, Pom-
 ponius Mela libro II. *Est & Abydo objacens*
Sestus, Leandri amore pernobilis: est & regio, in
qua Persarum exercitus divisas spacio pelagóque
terras ausus pontibus jungere. Ita legitur in Va-
 diani editione. Fortasse, *Est ea regio, in qua*
&c.

17. *τόξα ἡτάνων*] Anacreon de eodem:

ὁ δ', ἐπεὶ κρήνη μεθ' ἤχε,
φέρει, φησὶ, πειροσώμην,
τότε τόξον ἐσὶ μοι νῦν
βλάβεται βροχέισα νευρή.
Ἐάνυει δὲ καὶ μετύπλει
μέσον ἤπαρ ὡσπερ οἶστρον.

C 4

28. αἶμα

18. ἀμφοτέρῃς ἕνα.] quoties Amor futurus erat felix, unâ sagittâ uti Cupidinem fingebat; quoties infelix, duabus diversis. Longus, lib. I. Poimen. Δάφνιν ἢ τῷ Χλόιω ἤθελιδόναι παιδίω μάλα σοβαρῶ καὶ καλῶ, πρὸς ἑκ τῶν ὤμων φέροντι, βέλη σμικρὰ ἅμα τοξαεῖω φέροντι. τὸ δὲ ἐφαψάμενον ἀμφοτέρων ἐνὶ βέλει, κελεύσται λοιπὸν ποιμαίνειν. Altero amore, qui nō suum ἀντέρωτα erat reperiturus, duo tela dabant amori. Ovidius:

Deq̄ sagittiferâ promisit duo tela pharetrâ

Diversorum operum: facit hoc, fugat illud Amorem.

19. ἠΐθεον] Verti, pueri, Statius VI, Thebaid.

— Phryxai natus hic contemtor Ephēbus

Æquoris: —

de eodem Leandro. Sed non ignotum, in utrâque linguâ pueros nominari, qui teneri quamvis, Amoribus tamen apti sunt. Qualem Bathyllū describit Anacreon od. XXIX. *Flammans*, quod vulgò *inflammans* dicant, posui de auctoritate veterum. Silius Italicus lib. IV.

Cuspide flammant equum. —

Idem lib. XI.

*Nec non & Decio propiora pericula mentem
Flammant. —*

Sidonius lib. VIII, epist. XI.

Nunc flammant Satire.

Victor. II. Genes. — *injanas flammatur in iras.*

22. ἀστὴ-

22. αἰσέρες] Ornamenta. Plato in Astera, -αἰ-
σῆρ ἐμός. Idem de eodem :

αἰσῆρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωῶσιν ἐῶες.

Ita & Q. Catulus, in pulcerrimo illo apud Ci-
ceronē de Roscio Epigrāmāte. Sic Nōnus lib.

νῆες Αυσονίων ὑπατή. α Φέγσεια ράμης. (XLI.

Christodorus de Pompejo:

κείνθ' αἰσῆρ ὅς πᾶσιν ἔλω φαέθ'.

Comparationes à Sideribus Poëtis crebrae.

Ita Soli ipsi Achillem & ejus filium componit

Q. Smyrnaeus lib. II. & VIII. Ἰδαλειῶ. Non-

nus de Cadmo. lib. III.

— καὶ εἴποτε βόσρυχα σείσας

Αὐχένα γυμνὸν ἔθηκεν, ἐφαίνετο Φωσφόρθ' αἰσῆρ.

Apollonius lib. I. Argonaut. — αἰ δὲ φαεινὰ

αἰσέρες ὡς νεφέεσσιν, μετέπεπον.

Idem: —

Βῆ δ' ἴμεναι περὶ ἄστυ φαεινῶ αἰσέριισθ'.

Lib. II. — ὁ δ' οὐρανῶ Ἀτάλαντθ'

Αἰσέρι τυνδαρίδης, οὐπερ καίλλισαι ἔσασιν

ἔσπερίλω Διὰ νύκτα φαεινομήνου αἰμαρυγαί,

γῆος ἔλω Διὸς υἱός. —————

Quod Scholiastes ab Homero esse notat. Sic

Valerius Flaccus libro V. Virgil. VIII. Æn. Ho-

ratius lib. III. Carm. IX. Claudian. III. Conf.

Hon. v. CXXXI. & sacræ etiam litteræ. Flore-

re, quod de igne veluti in versione fecimus, ele-

ganter de eo veteres usurpant. Ita flores atheri-

os sidera vocat C. Marius Victor. sic αἰσῆρ πύ-

ρὸς dixit Æschylus. Capella Ad Minervam:

C 5

Τηά

Tύα, ignis flos es, cluis & γλαυκῶπις αἴθνη.
 Alia notata vide à Scaligero ad Manilium; Gi-
 fanio, Indice Lucret. *Ocellum* rei alicujus di-
 cimus, quod ejus pulcerrimum est. Achilles
 Tatius libro I B. de Rosâ: γῆς ἐστὶ κόσμος, φυτῶν
 αἰγλαΐσμα, ὀφθαλμὸς ἀνθρώπων, λειμῶν & ἐρύθημα.
 Catullus:

*Peninsularum Sirmio insularumque
 Ocelle.*

31. γάμων αἰδίδακτος] Coluthus:
 ἐς γάμον ἀμάρτησε γάμων δ' αἰδίδακτος αἴθνη.
 33. αἴθη κύπρις ἀνασσα] Agathias de Ariadnâ
 Citharistriâ:

εἰ δὲ καὶ αἰγλαΐης κείσιν ἴσατο, μάλλον ἂν αὐτῆ
 κύπρις ἐνικήθη, καὶ ἐδίκαζε Πάρις.

Nonnus libro VII. ubi Nais de Semele:

εἰς τῆσιν αὐτοτέλεσον ἄγων μορφόμενον ὕδωρ,
 ὀπλοτέρην ὠδινε θαλασσίω Ἀφροδίτῳ.

Idem libro XXXIII. - εἰ δέ κεν ἄμφω

Χαλκομέδῳ καὶ κύπριν, ἔσω Λιβάνοιο, νοήσης
 οὐ δύνασαι, Φίλε κῆρε, Διγακείνῃ Ἀφροδίτῳ.

Idem libro XLVII.

—κινυρομένη δ' Ἀελαΐδῃ

εἴκαθεν. ἐς κρίσιν, ἦκε Φιλομειδῆς Ἀφροδίτη.

Sic alium Jovem Cesarem vocat Christodorus:

- Ζεὺς νέος αἴθνη ἐν Ἀυσονίοισιν ἀκέρων.

ἀνασσα] & hoc ἐρωλήθῃ est. Ita amicam suam

reginam vocat Epigrammatarius.

εἴτε δὲ κυανέησιν ἀποσίλβουσαν ἐθείργεις,

εἴτε πάλιν ξανθῆς εἶδον, ἀνασσα, κόμης.

33. σωφροσύνη] Veteres cum puellas laudant, semper Sapientiam eum formam jungunt: quas raram facere mixturam dicit Petronius, qui idem ubique in Gnythone suo hoc observat. Ita Homerus, Heliodorus, & quis non? Rufinus:

κάλλ' ἔχεις Κύπριδος, Πειθῆς σῶμα, σῶμα καὶ
ἀκμῶ

εὐαρίνων ὤρων· φθέγμα δὲ Καλλιόπης·

Νῦν καὶ σωφροσύνην Θέμιδος, ἔχειρες Ἀθήνης·
σὺν σοὶ δ' αἱ Χάριτες πένταρες εἰσι φίλαι.

43. Ἀδώνιδι] Adonidem quotannis à Græcis mulieribus luctum, testis Pausanias Corinthiacis. Bion Epitaphio ejus:

Δῆγε γόνων, Κυθέρεια, πσιμῆμον ἴαχεο κώμων, (σαφ.)

Δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν, εἰς ἔτος ἄλλο, δακρυ-

45. ἀλισβεφέων] doctissimus Calaubonus Nonno familiari voce malit, ἀλισβεφέων. Sanè per omnia Nonnodes est hic Poëta, ut in sequentibus dedita operam plus quam clariùs exempla à nobis producta indicabunt.

51. γείτων] verti — *nec longa*. Longum enim pro Longinquo usurpant Latini. Sic Virgil. *Longè gradientem* dixit: etsi id aliorum Servius Danielis ducat. Valer. Flaccus lib. VII. Argon.

Cum subito attonitis longissima Phasidis unda,

Caucasæq; trabes, omnisq; Ætiae tellus

Fulsit. —

56. μαρμαρυγῶν χαρίεσσον ἀπαεράπιστα πρῶτον ὄπιον] Nonnus pulcerrimè lib. XI.

— ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ περιαιῶν

Αὐτῶν

Αὐτοφύης χάρις ἦεν, ὅπισθαίρουσα προσώπω
 ὄμμασιν αἰδομένοισιν. ἀπὸ βλεφάρων δὲ οἱ αἰεὶ
 καίλλετο οἷσεύοντι ἐκηβόλλετο ἔρρεεν αἴγλη.

Idem libro XXXIII,

καὶ χρὸς εὐκύκλοιο παρήιδετο ἄνθος ἀμείψας
 μαρμαρυγλή σιλβροσαν σπημαίλδυνε προσώπω.

Idem aliis libris fæpissimè.

57. ἐπαιντέλλουσα Σελήνη] **Celeberrimæ pulchri-
 tudines cum Lunâ comparantur. Nonnus lib.
 VII.**

πείθομαι ὡς ἐθέλωσα μολεῖν ὅπι Λάτμιον ἔρθετο
 εἰς λέχθετο Ενδυμίωνθετο, ἀκοιμήτιο νομήθετο,
 λέεττι αἰενάησιν ἐνὶ προχοῆσι Σελήνη.

**Naidos verba sunt de Semele lavante. lib. X.
 ubi Bacchus de Ampelo. lib. XVI. de Nicaâ.
 libro XXXVIII. de Clymene, lib. XLVIII. de
 Aurâ. Leander de Hero hac ad Lunam apud O-
 vidium:**

A Veneris facie non est prior ulla tuâ.

**Hesiodus, sive quis alius auctor, τῶν μεγάλων
 ἠοίων apud Pausan. Bæot.**

Θηρώτ' εὐειδῆ ἰκέλλω φαέεσσι Σελήνη.

Orpian. I. Cyn. de uxore Severi:

Δασυρή Κυθέρεια, καὶ εὐλείπρου Σελήνη.

Q. Smyrnæus lib. I. de Penthesileâ:

--ὡς δὲ ὅταν οὐρανὸν εὐρύν ἐν αἰθέρασι δῖα Σελήνη
 ἐκπέσῃ ἐν πάντεσσι ἀρίζηλο γεγαθήσῃ, &c.

Tyrhiodorus de Helenâ:

ὡς ὅποτε πλήθουσα χρὸς γλαυκῆο Σελήνη
 εὐρανὸν αἰγλήσῃ κατεχρύσασε προσώπω, &c.

Arabs

Arabs quidam, in libro fabuloso de genera-
tione *Muhammedis*, cum Alcorano edito:
*Mando igitur ut Mecham pergas, invenies enim
illic gratiam & ampla beneficia, unde cum splendo-
re redibis, tamquam plenilunium.* Vide plura, si
libet, apud Petronium Satirico. Claudianum
Nubt. Honor. Heliodorum. X. Æthiop. Za-
charias Calliergus in Theocritum. Πίνδαρος
φησὶν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρεμένων, ὅτι τῶν ἐ-
ργαστῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὐχονται τὸν ἥλιον, αἱ δὲ γυναῖκες
σελήνην. Ab hoc Pindari tradito hoc fortassis
manavit.

58. ἄκρα δὲ χονέων Φοινιάσειο κύκλα περιῶν] A-
chilles Tattus. I. Leucipp. λευκὴ περιῶν, τὸ λευ-
κὸν εἰς μέσον ἐφοινιάσειο, καὶ ἐμιμείτο πορφύρεον, οἷον
εἰς τὸν ἐλέφαντα. Λυδὴ βαίπει γυνή. τὸ σῶμα ῥόδων ἐν-
θῆν, ὅταν ἀρχηται τὸ ῥόδον ἀνοίγει τῶν φύλλων τὰ
χείλη. Dedita veluti operâ cum Musæo collu-
dens.

κύκλα περιῶν] Nonnus lib. X.

οὐδὲ οἱ εἶβρος ἔλαθ' ἐρευθόμενοιο γενεῖς,
αἰχνοῖα χονέης ἐχαιερίσεταιο κύκλα περιῶς.

Idem libro XXXIII.

καὶ χροῖο ἐκύκλειο παρήιδ' ἄνθος αἰμείψας.
Et alibi saepius.

59. ὡς ῥόδον ἐν καλύκων] Claudianus de Matre
& filia. In libro de Nubtibus Honorii:

————— *flores sub uno*

Ceu gemina Pæstana Rosa per iugera regnant,

Hac largo matris die, saturataq; vernis

Roribus,

Roribus, indulget spacio, latet altera nodo;

Nec teneros audent foliis admittere soles.

Achilles Tattius. Ναρκίσσος μὲν τὸ πρῶτον ἐσίλωσε
 χροϊάν· ρόδον δὲ ἀνέτελλεν ἐκ τῆς παρειᾶς. Idem si-
 milius lib. II. ἐγὼ δὲ ἐδόκην τὸ ρόδον ἔπι τῶν χειλῶν
 αὐτῆς, εἴ τις τῆς κάλυκτος τὸ πρῶτον εἰς πλὴν τοῦ σώ-
 ματος ἐκλείσει μορφῶν. Paulus Silentarius:

οὐ γὰρ ἰδὼν σέο καλῶν ἀπέργετο χεῖλα μίξασθαι
 χεῖλεϊ σὺ ροδέων ἀβροτέρω καλύκων.

Incertus Epigrammatarius lib. VII. Anthol.

ἄμματα μὲν χρύσεια, καὶ ὑαλόεσσα παρειῇ
 καὶ σῶμα πορφύρεης τερπνότερον κάλυκτος.

Alius:

καὶ μαζοὶ γλαρόεντες, εὐζυγές, ἡμερόεντες,
 εὐφυές, πάσης τερπνότεροι κάλυκτος.

Longus libro I. pastoral. χεῖλη μὲν ρόδων ἀπελάσ-
 τερα, καὶ σῶμα κηρίων γλυκύτερον. Retinuimus
 nos Calycum vocem, quia non poterat satis cō-
 modè Latinè reddi. Indicat aliàs non solùm
 Rosarum naturalia involucra, sed & aliorum
 quorumvis florum. Meleager:

ἀνθοδία τε μέλισσα, τί μοι χροὸς ἡλιοδώρας
 ψάυεις, ἐκπερλιπῶσ' εἰαριναῖς κάλυκας;

Διδυμόχρον] Achilles Statius li. I. τὰ δὲ ἀνθη ποι-
 κίλιω ἔχοντα τὴν χροϊάν ἐν μέρει συνεξέφαινε τὸ καλ-
 λῶν, καὶ ἦν τοῦτο τῆς γῆς πορφύρα, καὶ Ναρκίσσος ἢ
 κάλυξ καὶ ρόδον. μία μὲν τῶ ρόδῳ καὶ Ναρκίσσῳ ἢ κά-
 λυξ ὅσον εἰς πρῶτον μορφῶν, καὶ ἦν φιάλη τοῦ φυτοῦ, ἢ
 χροϊὰ δὲ τῶν πρῶτον κάλυκα φύλων ἐχρισμένων, τῶ
 ρόδῳ

ρόδω μὲν αἵματ' ὁμοίων καὶ γάλακτος τὸ κάτω τοῦ
 φύλλου, καὶ ὁ Νάρκισσ' ἦν τ' πᾶν ὁμοιον τῷ κάτω
 τοῦ ρόδου. In descriptione illâ horti delicatissimâ,
 60. ἤρξεν ἐν μελέεσσι ρόδων λειμῶνα Φανήναι]
 Nonnus lib. XVI. rosarium agnoscit in mem-
 bris Nicææ.

μὴ σέο κάλλ' ἀμειψας ἐς ἄνθεα, καλυφύη γ' ὅ
 παπταίνων ροδεῶνα τεὰς ἔονησα παρειάς.

Pratum crebrò dicitur variegata illa distinctis
 splendoribus colorum forma, Genarum vide-
 licet, labrorum, oculorum, superciliorum, ex-
 quisitissimæ venustates. Aristenetus lib. I. Epis.
 X. γάριον, ὃν σεμνή παρθεν', καὶν ἑτέρω λέγοιτο, ἤρῳ-
 θρίασε, καὶ τοσῶτον ἐξεφοινίχθη τὸ πρῶσωπον, ὡς δο-
 κεῖν ὅτι τῶν παρειῶν ἔνδον εἶχε τινα ρόδων λειμῶνα, καὶ
 τὸ ἐρύθημα τοῦτο μηδὲν τῶν χειλῶν αὐτῆς ἀφαίρει.
 Eum divinum auctorem audio à Gallo quopi-
 am elegantissimè interpretatum: libri tamen
 copia nobis hîc terrarum, ob Bibliopolarum
 inficetias, fieri non potuit, qui pro felicitate
 habemus erutum alicunde exemplar Plantini-
 anum. Sic etiam Nonnus lib. X. Achilles Ta-
 tius lib. I. τὸ δὲ κάλλ' ἀσραπλον τοῦ τῶ ἦπλον ἐδό-
 κει μοι τῶ Λευκίπωης εἶναι πρῶσωπον. τὸ γ' τοῦ σώμα-
 τ' κάλλος αὐτῆς πρὸς τὰ τοῦ λειμῶν' ἤριζεν ἄν-
 θη, Ναρκίσσος μὲν τὸ πρῶσωπον ἐσίλβε χειρῶν, ρόδου
 δὲ ἀνέτελλεν ἐκ τῆς παρειᾶς, ἰὸν δὲ ἦπλον ἐμάρμαρσεν
 αὐγῆ· αἱ δὲ κέμα βοσρυχάμματα μάλλον εἰλίσσοντο
 κίτρου. τοσῶτ' ἦν Λευκίπωης ὅππῃ τῶν πρῶσωπων ὁ
 λειμῶν. Meleager:

λειμῶν.

Λειμώνες τί μάλιστα κόμαις ὄπι, Φαιδραῖ γελᾶτε;
ἢ γὰρ πάς κρείσσων ἠδ' ὑπνόων σεφάνων.

Sic in pavonis caudâ pratum quoddam floribus confitū imaginatus sibi est Achilles Tatius lib. I. Sed nos in istis talibus nimiūm fuimus prolixi. Viridarium pro tali usurpata vox Columellæ, Petronio, Plinio, Cæcil. Epist. VI. lib. V. Spartian. Adriano, Capitolin. Pio. Membratim, Prudentianum est.

61. χρυσὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο] Nonnus lib. XI. de Occiso Ampelo:

οὐ ρόδα σῶν μελέων θάνατηφόρος ἔσβεσεν αὐρη.

62. ρόδα ὑπὸ σφυρῶ λάμπετο] Ex Nonno etiam istud, sed locus vulgò corruptus, quem & nuperus interpres Eilhardus Lubinus, doctissimus vir, corruptum secutus est. lib. X.

— νειδομένῃ δὲ

ἐκ ποδὸς ἀργυρέοιο ποδῶν ἐρυθαίνετο λειμών.

Emenda ρόδων ἐρυθ. Verissimè, cūm similiter ipse Poeta lib. XI. scribat:

καὶ δόμας εἶχε γάλακτι πανείκελον· ἀμφὶ δὲ λευκῶ
ἀκροφανές πορφυρε ρόδον, διδυμόχροϊ τερσῶ.

λευκοχίτων] solent tribuere albas tunicas Heroinis. Achilles Tatius lib. I. de Europâ:

Χιτῶν ἀμφὶ ταῖς ἑρσῆς τῆς παρθένου μέγρις εἰς αἰδῶ
τὴν τεύθειν ἐπεκάλυπεν χλαῖνα τὰ καίτω τοῦ σώματος.
λευκὸς ὁ χιτῶν ἢ χλαῖνα πορφυρεῖ.

63. πολλὰ δ' ἐκ μελέων χάρματα ῥέον.] Philodemus de Charicho, sene quidem, sed tamen pulcrâ:

καὶ

καὶ χροῖς ἀρρῦπιδωτῶ ἐτ' ἀμβροσίη, ἐπιπειθῶ
 πᾶσας ὀπισάζει μυριάδας χαρίτων.

Lucianus imaginibus. τὸ δὲ πᾶσιν ἐπαινθεῖ τούτοις
 ἢ χάρεις, μάλλον δὲ ὁ πᾶσιν ἅμα, ὅποσιν χάρεις καὶ
 ὅποσιν ἔρωτες φειχορέουτες. Effingant scilicet ut
 in statuâ absolutissimâ. vide Anacreontem Od.
 XXVIII.

63. Οἱ δὲ παλαιοὶ θεῖς χάρεις ψεύσαντο] Hesi-
 odum mendacii notat. Aristenæus. καὶ τοῖς ὄμ-
 μασι χάρεις ἔθεῖς καθ' ἠσίοδον, ἀλλὰ δεκάδων πε-
 ριχορέουει δεκάς.

65. Ὁ φθαλμὸς γελῶν] in oculis quippe amor
 latet. Meleager ad eum: — οὐ μελέληθας
 τοξότῳ ζηνοφίλας, ὄμμασι κρυπτόμην.

De miro quodam oculorū risu Nonnus lib. XI.

καὶ νέκυός περ ἐόντος ἐπι σίλβου παρειαί,
 ὀφθαλμοὶ γελῶσι καὶ εἰσέπι.

Ipsas porro Ostaritas à suâ sibi amicâ superatas
 canit Meleager.

Φαμί πότ' ἐν μύθοις τῶν εὐλαλον ἠλιοδώρου
 Νικάσῃν αὐτὰς τὰς χάρεις χάρειν.

Catullus. Omnibus una omnes surripuit Ve-
 neres.

71. ὅπη κατὰ ναὸν ἀλάτῳ ἐπόμψον νόον εἶχε] Non-
 nus pariter de Jove Semelen amante. libro
 VII.

καὶ Διὸς αἰθερίοιο νότῳ, μετ' ἀνάστῳ ἔρπασιν,
 Νηχομήνῃ Σεμέλῃ συνενήχετο. —

lib. XXXIII. de Morrheo Chalcomeden.

αἰεὶ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα, πόθου δεδονημένος ἰαί,

D

παρ-

παρθένη ἤχι βέβηκε, δυσίμερος ἦε Μορρείς.
De eodem: — εασόμενον δὲ

χαλιθμέδην νόον εἶχον ὁμόσολον. —

Lucianus Imaginibus. εἰ δὲ κάκεινη προσβλέψῃ
σε, τίς ἔσται μηχανὴ ἀποστῆναι αὐτῆς; ἀπτάξῃ γάρ σε ἀνω-
δησαμένη, ἢν θὰ ἀν ἐθέλῃ ὅπερ καὶ ὁ λίθος ἢ ἡ ῥακλεία
σφᾶ τὸν σίδηρον. Vide Apollonium libro III, Ar-
gonauticōn.

73. καὶ τις] Omnium sententiam ita unius
exprimere verbis solent. Nonnus clarè libro
XXXII.

καὶ τις ἀερισιλόφοιο Διὸς πρηῶν αἰλύξας
πρασὶν ὄρεασιλόφοισι διέστιχεν ἄκρα κελώνης.

Cum omnes simul fugerent.

75. ἤχι μύθον] proverbium Oraculo datum:

ἴπῳσι Θεσσαλικῆσι Λακεδαιμόνιαι τε γυν αἴκες.

Nonnus libro XLIII.

— ὅκ ἐπιμέλψω

νάξον αἰειλομήνην εὐπαρθενον· αἰλλὰ καὶ αὐτῇ
εἰς τίκθον εἰς ὠδῖνας ἐνικήθη Λακεδαίμων.

77. καὶ τάχα Κύπρις ἔχει χαρίτων μίαν] hoc est,
fortè una Charitum Veneri facta est antistita.

Meleager: τίς μοι ζηνοφίλαν λαλίῳ παρέδειξεν
ἐπιώριω; τίς μίαν ἐκ τριασῶν ἤγαγέ μοι χαρίτων.

78. κέρον δ' ἔχεν ἔυρον ὀπωπῆς] Nonnus lib. XI.

— καὶ γὰρ ὀπωπῆ

ὄνπετε δερκομήλοισι κέρον τίκτῃσιν ἐρώτων.

Et si id in aliam abit sententiā. Aliter quoq; A-
chilles noster, non Martis, sed Amoris Heros: ἐ-
γὰρ δὲ πῶ ἐνωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρων τῶν τε τῆς

κέρης

37
κόρης προσώπων γαμιθεῖς καὶ ἀκροῖτο θεάματι, καὶ
μέχρι κόρης παρελθὼν ἀπῆλθον μεθύων ἔρωτι. Vide
inferius notanda.

79. αὐτίκα πεθναίω] verti, de Nocte: quia de
iusto conjugio mox majore voto locuturus est.
Nox autem Græcis & Latinis unius noctis usū-
ram ἔρωτικῶς notat. Ausonius:

*Canis rogabat Thaidis noctem Myroni,
Tulit repulsam protinus.*

Machon Comicus apud Athenæum:

τὸ δ' εἶδ' ὅ αὐτῆς τὰς ῥυθμὸς τε καὶ ταίμαθ' ὧν
ἔπονθ' ἄνετο μίθωμά, πρῶστέ τι πόσον
τῆς νυκτός; ———

80. σὺκ' ἂν ἐγὼ καὶ Ὀλυμπον] & hoc Nonno
debetur, ubi de Baccho Ampelum amante li-
bro X.

μὲν ὅ ἐμοὶ νεὸς ἔπος ἐπήρατ' ἰλαος εἴη,
καὶ μιν ἔχων, ἄτε Βάκχ' ὀμέσιον, ἔ μνεαίνω
αἰθέρα ναεταίειν μετ' ἀνάσι', ἔ θεὸς εἶναι
ἤθελον, ἔ φαέθων φαεσίμβροτ', ἔ πότον ἔλκω
νέκταρ', ἀμβροσίης δ' ἔ δέουμαι, καὶ ἀλεγίζω.
ἄμπελος εἰ φιλέει με, καὶ ἐχθαίρει με Κρονίων.

Idem libro XLII.

——— οὐ μνεαίνω

σηῆπτα Διὸς γενετῆρ', ὅσον βερόης ὑμναίης.

Sic alii diis se pares faciunt, felicitatem amandi
pancti. Propertius:

*Quanta ego præteritâ collegi gaudia nocte,
Immortalis ero si altera talis erit.*

Sappho: φαίνε τί μοι κείν' ἴσος θεοῖσιν

D 2

ἔμμελ'

ἔμμελ' ἀνὴρ ὅστις ἐναντίον τοῖ
 ἰζάνει, καὶ πλάσιον αἰδύ φωνού-
 σας ἐπαιγέει.

Catullus. *Ille mi par esse Deo videtur,
 Ille, si fas est, superare divos,
 Qui sedens adversus, idem tadem te
 Spectat & audit.*

Climace quodam Rufinus.

εὐδαίμων ὁ βλέπων σε, τρισύλβιος ὅστις αἰχθεῖ,
 ἡμίθεο δ' ὁ φιλῶν, αἰθάνατος δ' ὁ συνών.

82. ἰέρειαν ἀφάσσειν] Ἰ. ν. CXXV.

κύπριδο εἰ σοὶ ἔοικε θεῆς ἰέρειαν ἀφάσσειν.

83. τίλω μοι.] Ovid. lib. X. Met.

*Sit conjux opto, non ausus eburnea virgo
 Dicere, Pygmalion, similis mea, dixit, eburne.*

89. οὐκ ἔθελες ζῶειν] ut Ceiris apud Virg.

— *mibi presenti reperissem vulnere lethum.*

90. αἰκτίσιν] Aristenæus: ὀφθαλμοὶ μεγάλοι τε
 καὶ Δαυγεῖς, καὶ καρδιῶ φωτὶ Δαυ λάμποντες.

πυρρός ἐρώτων] Marianus respondentem sibi
 inducit amorem.

οὐκ ἀπὸ παιδήμα, ξένη, κύπριδο, σὸκ ἀπὸ γαίης
 εἰμί, καὶ ὑλαίης ἔκγονο εὐφροσύνης

ἀλλ' ἐσὼ ἐς καρδιῶ μερόπων φρένα πυρρὸν ἀνάπτω,
 εὐμαθίης, ψυχλιῶ δ' οὐρανὸν εἰσανάγω.

Mæcias Antholog. III.

ὄν δ' ἐβροτοῖς ἀφύλακτος ἐνέφλεσες ἐν φρεσὶ πυρρὸν
 ἄθρει νῦν ὑπὸ σῶν σβεννυμῶν δακρύων.

91. κραδίη] in ipso corde suum sibi Amorem
 sentire dicunt Amatores. Orinagoras.

— ἐν δὲ

— ἐν δὲ πικρὰ καρδίῃ βέλη
πήξας, ἀφύκτων ἰὸν ἐσάξας πόθων
ἔρωτος.

Sic Simonides elegantissimo Epigrammatio in
Amorem à Praxitele efformatum.

πρᾶξι τέλης, ὃν ἔπαχε, διηκρίβωσεν ἔρωτα,
ἐξ ἰδίας ἔλκων ἀρχέτυπον καρδίας.

Hinc ὑποκάρδιον ἔλκους Nonno lib. XLII.

93. ὀξύτερον μερόπεσι πέλει] Nonnus XLII.

εἶπε τί σοι ρέξει μία παρθενῶ; οὐ δόρυ πάλλει
οὐ ροδέη παλάμη τανύει βέλῳ. ἔγχεα κέρης
ὄφθαλμοὶ ρεγάασιν ἀκρονισήρες ἔρώτων.

παρθενικῆς δὲ βέλεμνα ροδώπιδές εἰσι παρειαί.

Achilles Tattius. κάλλῳ γὰρ ὀξύτερον πιτρώσκει βέ-
λος, καὶ ἀπὸ τῶν ὄφθαλμῶν εἰς τὴν ψυχὴν κατάρρει
ὄφθαλμός γὰρ ὁδὸς ἐρωτικῶν τεύματι. Vide quæ his
diebus ad Ceirin Virgilii scripsimus. Elegantis-
simè autem Paulus Silentarius oculos bibere
Amoris nectar dixit.

ὄφθαλμοὶ τέο μέγχις ἀφύασετε νέκταρ ἔρώτων,
κάλλεῳ ἀκρήτη ζωροπότῃ θρασέες;

96. ὅππὶ φρένας] in ipsam animam. Vide ex
Apuleio ad Ceirin notavimus. Nonnus lib. XV.

ἔμπεδον ἔλκους ἔρωτος ὑπὸ φρένα βοσκόμηνον πῦρ.

Apud eundem Hymnus puellam se occiden-
tem adorat.

πρὸς παφίλω μὴ πέμπε καὶ αὐχένῳ, ἡμετέρω δὲ
σὸν βέλῳ εἰς φρένα πῆξον, ὅππὶ βέλῳ ἐστὶν ἔρω-
των.

Idem ingeniosissimus Poetarum Amorem ipsum

D 3

θυμό-

Ἰμβραρον elegantissimo epitheto vocat. I. XLII.
Eleganter Meleager:

ἐν τὸς ἐμῆς κραδίας τὴν ἔυλαιον ἡλιοδώραν.

ψυχῶ τῆς ψυχῆς ἐπλάσεν αὐτὸς ἔρωτα.

Et Paulus Silentarius: αὐτὰρ ἐγὼ τοι

χεῖρον ἔχω ψυχῆς τύπον ἀγλαίας.

Idem:

εἰκόνα τὴν ζάνθοιο φέρω φρεσί.

Idem: ἤδη γὰρ μετὰ σάρκα δι' ὅσα καὶ φρένας ἔρπει

παμφάγον ἀσθμαίνων ἔτος ὁ πικρὸς ἔρωτα.

Vide Heliodorum. III. Aethiop. Tatius: ὀφθαλμοὶ

μοὶ γὰρ ἀκλήλοισι ἀντανακλώμενοι ἀπομάθουσι ὡς

ἐν κατὰ πρῶτων σωμάτων τὰ εἶδωλα· ἡ δὲ τοῦ κάλλους

ἀποπρόη δι' αὐτῶν εἰς τὴν ψυχῶν κατὰ ῥέεσσι ἔχει πινὰ

μίξιν, ἐν ἀποπείσει.

97. Ἰάμβου] affectus, quibus ultro citroque

differuntur amantes, ita describit Heros ille, nō

Martis, sed verò Veneris, Achilles Tatius: πάν-

τα δέ με εἶχεν ὄμῃ, ἔπαυτος, ἐκπληξίς, τρόμος, αἰδώς,

αἰναδρία. ἐπὶ ηὐνοῦ τὸ μέγεθος, ἐκπεπλήγμην τὸ κάλλ-

ος, ἔτρεμον τὴν καρδίαν, ἐβλεπον αἰναίδως, ἡδέμιον

αἰλῶνα. Omnia cum nostro. Nonnus lib. XLII.

ubi de Baccho Beroen amante:

— Φιλοσόργω δὲ μενοινῆ

θάρος αἰναδέϊη κερθείσας ἀλλότριον αἰδῶς,

τίλει ποικιλόμνητον ὑποσάκων φάρος φωνίω.

100. ἀντίον Ἰατὸς κέρης] Nonnus eodem libro:

παρθενικῶν δ' ἐς ἔρωτα νοήμοι θελγέστωπῆ

κινυμένον βλεφάρων, ἀνλόπτα θάυματα, πέμπων.

101. λοξοὶ δ' ἐπιπέπων] Apollonius lib. III.

-εἶπ'

- ἐπ' αὐτῶ δ' ὄμματ' αὐτῆς
λοξὰ πρὸς λιπαρὴν χορδαὴν θεῖτο καλύπτειν.
De Medea. Sic σιμὰ γέλων dicit Meleager: de
Amore.

ἔστι δ' ὁ πᾶς γλυκύδακρυς, αἰεὶ λαλος, ὠκύς, ἀθαμβήσ,
σιμὰ γέλων, πέρδεις, νῶτα φαρετροφόρος.

Virgil. — transversa timentib. hircinis. quò Servi-
us illa vulgatissima Juvenalis & Persii traducit:

— oculosq. in fine timentea.
— patranti fractus ocello.

Verum in iis aliud negocium est.

101. δολεραῖς] sic furtivos tales obtutus vocat
Tatius libro I. ὄλοις ἔβλεπον τὴν κέρειν τοῖς περσώ-
ποις κλέπτων ἅμα τὴν θεάν. Quamvis id potius ad
superiorem locum ducendum erat.

102. νέυμασιν ἀφ' ἰσθμοῖσιν] nutus ministri no-
tissimi in Veneris regno. Tatius: παρθένη δὲ
τοῦς μὲν ἔξωθεν ἀκροβολισμὸς τῶν ἐργασίων εἰς πείραν
φέρει ἢ ἀφνω συντίθεται τοῖς νέυμασιν. Macedoni:
κιχλίζεις, χρεμέλισμα γάμου περὶ κέλευθον ἰεῖσα,
ἦσυχά μοι νεύεις· πάντ' αὖ μὰ τὴν ἐρέθεις.

Annuere hinc ortum & abnuere, pro velle &
nolle. quod posterius elegantissimè Catullus
Ocello despuere dixit.

πρὸς ἀπλάζων φρένα κούρη] etiā hoc Nonni lib.
(XLII. εἶπεν ἀκηλήτοιο πρὸς ἀπλάζων φρένα κούρης.

104. χαῖρσιν ἐπ' αἰγλαῖῃσιν] ab eodem hoc Po-
stā est lib. X. Dionys. de Ampelo:

τοῖον ἐπ' αὐτῆς κατέλεξε, νέος δὲ ἠγάλλετο μύθῳ
πυθιόων ὅτι καὶ αὐτῆς ὑπερβώλεν ἠλικὸς ἦβης.

D 4 Achil.

Achilles Tatius. θέλει ᾧ ἐκάστη τῶν παρθέτων εἶναι
καλὴ καὶ φιλεμύη χαίρει, καὶ ἐπαινεί τῆς μαρτυρίας
τοῦ φιλέντος. Exactè Nonnus, ne aliquid Musæi
hujus non eum Bacchicum poetam adgnoscat
auctorem, lib. XLII.

κτύρη δ' εἰσαίχσα τελευτῶν ψευδήμονα μορφῶν,
αἴνω τερπομύη πλέον ἴσαται. ἐκ ἐθέλει ᾧ
ὄλβον ὄλον χρύσειον, ὅσον ῥοδέης πει μορφῆς
εἰσάγειν ὅτι καλῶ. ὧ ἔρβαλεν ἡλικος ἡβης.

105. πολλαί κίς ἡμερόεσσιν ἐλευτῶν ἀπέκρυψεν ὀπωπῶν]
Paulus Silentarius ad suam amicam,

μέχρι λινός φλογέσσιν ὑποκλέπτοντες ὀπωπῶν
φάριον ἀλλήλων βλέμμα ἡτροκόμεθα;

Sed plenè Nonnus illo sæpè citato lib. XLII.

παρθέτων ὄσων ὄμμα φυλασμίη Διονύσης
φάρει μαρμαίρυσαν ἐλευτῶν ἐκρυψε παρειῶν,
καὶ πλέον ἐφλεγε Βάκχον, ὅτι ὄρησῆρες ἐρώτων,
αἰδομύης ὅτι μάλλον ὄπι πλέουσι γυναῖκας,
καὶ πλέον ἡμείρσι καλυπτομύηιο πρῶσῶτα.

Sic nusquam suum illum præceptorem non se-
quitur Musæus. *Piam* nos faciem venustam,
dignamque corpore reliquo vertimus, vide eâ
voce Catullum, & pro eo N. Jani Dusæ patris
præcidanea.

106. Νέυμασιν ὑπαγέλλουσα] Sic nutus loqua-
ces dixit Claudianus,

Qui letis risum salibus movisse faceris,

Qui nutu, manibusque, loquax.

111. Βαθύσκιος ἔσπερ ὄσῆς] conatus sum ut-
cunq; græcum verbum ambitu Latinorum ex-
sequi.

sequi. Non enim est Hesperus βαρυστοιχος utiq;
lucidissima stella, sed quòd per noctem quasi
princeps luceat, ita dicitur. & hìc nolo diffiteri
secutum me iudicium Danielis Heinſii, cui in e-
legantiss. Notis ad Silium ita hoc expositum
est epitheton. De verbo DUBI, aliquid mo-
nendum. Et significantur eo signatè stellarum
fulgores incerti etiam nū, quasiq; vicibus vane-
scentes splendentesq;. Claudian.

*Visa etiam medio, populis mirantibus, audax
Stella die, dubitanda nihil, nec crine retuso
Languida. —*

Quod jam olim in nostram sententiam inter-
pretatus doctissimus Adrianus Junius. Rutili-
us 1. Itinerarii.

*Sic dubitanda solet gracili vanescere cornu,
Defessisq; oculis Luna, reperta, latet.
Elegantissimè. Juvenal.*

*Sideribus dubiis aut isto tempore, quo se
Frigida circumagunt pigri sarraca Boota.
Atque hi quidem pariter de astris. de Vere si-
militer loquitur Calpurnius Eclogâ V.*

*Veris enim dubitanda fides, modo fronte serenâ
Blandius arrisit, modò, cum caligine, nimbos
Intulit —*

Umbra ipsam noctem notat.

115. Θλίβων δάκτυλα] Tatius lib. II. δει δέ σπ
πλὴ κέρλι μὴ μὲχρι τῶν ὀρμαίων μόνον πέραιν, ἀλλὰ καὶ
ρήμα δριμύτερον εἰπεῖν, τότε δὲ πρὸσαγε πλὴ δευτέρου
μηχανίου. Δίγε χειρὸς· Θλίψον δάκτυλον, Θλίβων σέ-

D 5

νοξου

καζον, &c. quæ omnia velut de tripode Amoris
prolata. Nonnus libro XVI. etiam heic auctor
est Musæo:

Δεξιπερὶ σφίγγουσαν ἄφειδ' εἰ χεὶρὶ πιέζω.
Δάκτυλα φοινίξοντα λαβῶν γαμφώνυχα δεσμῶ
κυπερὶδ' ἀκαμάτῳ παρήγορα. — —

Idem in luctâ Bacchi cum Pallene, lib. XLVIII.

καὶ ῥόδης παλάμης ἐδράξατο, κυπερὶδ' ἰωδὲ
εἶχε παρρηφασίω χιονώδεα χεῖρα πιέζων.

Roseos digitos, Græcorum figmentum, floridis
reddidit lib. II. Metamorph. Apuleius.

121. οἷά περ σὸκ ἐθέλουσα] Tattius: πολλάκις δὲ
καὶ ἐκθύσασθαι πρὸς τὸ ἔργον ἐρχόμεθα, θέλωσι βιάζεσθαι
διεκεῖν, ἵνα τῇ δόξῃ τῆς ἀνάγκης ἀποτρέπηται τῆς ἀί-
σχύνης τὸ ἐκβῆσιν, &c.

124. ἄλλω δεῦρο κέλευθον] Avienus, libro II.
Epistolâ XVII.

133. αὐχένος κύσας] Colli primum osculum im-
perat Achilles Tattius, fortissimus Amoris A-
thleta, lib. II. Λευκίπῳης.

135. οὐ γὰρ ἔπιχθονήσῃ] nihil usitatus, quàm
amantes suas delicias diis conferre, hominum
æqualitati subtractas. Naias de Semele lavante
lib. VII. Dionys.

καὶ τὰ χατερεῖα παλαμοτέρῳ μετὰ νίκῃ
λίσατο δέρμα βαλῆσαι πάλιν, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καύρη μὲν ῥοδόπηχυνος ἔχει θεοειδέα μορφῶ.

Vide eundem & libro X. Heliodor. lib. V. Æ-
thiopicôn. Superiores versum expræsit ab
Ovidio:

AVC

*A Veneris facie non est prior illa tuâ q̄,
Néve meis credas vocibus, ipsa vide.*

Alloquitur Lunam.

138. ἐφύπυσσε] plurima de Agricultura propriis ad res tralata Veneris, notata vide à doctissimis, Rittershusio ad Oppiani Halieuticum. IV. Rigaltio Phædri fabulam XLII. quos videbis, si operæ elegantissimis delectari tralationibus. Apud Nonnum integer sermo est hinc intelligendus Bacchi ad Beroen, lib. XLII. Dionysiacôn: in quo omnia ad mollitiem detorquenda rurestris disciplinæ sunt vocabula. Verùm nos in libello castissimo, quem *de verbis Nubis* habemus conceptum, plura hujus notæ docebimus.

138. ὄλβιϞ] Homerus:

τρισμάκαρες μὲν σίγῃ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.

Petronius: *ô felicem matrem tuam, quæ te talem peperit.* Ovid. IV. Metamorph.

140. ἀνάγκη] Nonnus XLII.

πανὶ δασυτέρῳ Παφίης ἐγκόμονι μύθῳ

κύπερδι κλυτὰ τεύχεα, ἐλὼ ἀνέφανεν ἀνάγκη.

Vide quæ ad Theocritum notavit ὁ ΓαυμάσιϞ Daniel Heinsius.

141. κύπερδϞ ἔργα] Sic sæpè circumloquuntur nequitias suas. Nonnus lib. XLII.

ἔργα γάμων συγέσσει δέμας δένδρῳσαιτο Νύμφη.

Petronius: qui opus muliebri in ergastulo fecit. Longus IV. Poimen. ὅσῃ ἐς Μιτυλήνῳ αὐτὸν ἄγειν ἔπι γυναικῶν ἔργα ἀσυνδάλῃσι. Ubi nefariū παρ-
δεξι-

δερασίας circumloquitur. Lucianus de Deâ Sy-
riâ: ἀλλὰ καὶ εἴματα τε γυναικῆια φορέουσι ἔργα γυ-
ναικῶν ἵπιτελέουσι. Quòd OPERAS vertimus,
Plauti factum exemplo. Asinariâ.

LI. Opta, quod, ut contingat tibi, vis. AR. quid
si optaro? LE. eveniet.

AR. Opto annum hunc perpetuum mihi huius o-
peras. Adstabat non longinqua Philenium.

142. μυσιπόλευε] Tattius lib. II. καλὰ τὰ περὶ-
μια, περὶ θῶμην ἤδη καὶ ἐρωτικόν. Φερέ ἀνάγκη
ἀλλήλοισι ἵπιθῶμην πίσεως. ἀν γὰρ ἡμᾶς αἰφροδίτην
σαῶσῃ, εἰ μή τις αἰὲν ἄφροδίτων γένηται.

142. γαμήλια θεσμά] Nonnus. XLII.

— μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων.

Quomodo Noster infra.

144. παρθενικῆς οὐ Κύπρις ἰαίνεται] Sanè quæ
prima instituit quæstum, Venus fuit: teste La-
ctantio lib. I. c. XVII. verti — virginibus non
lata. Ut Plauti Mercurius prol. Amphitr. di-
cit sese letum lucris, phrasi frustra Latinitatis
damnatâ florilibato Germanorū ingeniorum
Jano Gulielmio. Sic Gratius Cynegenco.

Dona cano divûm, letas venantibus artes,

Auspicio, Diana, tuo.

Silius Italicus libro I.

At Pœni succensi irâ, turbataq; lectu,

Et sevis gens lata, ruunt. —

Valerius I. Argonaut.

Instat fama viri virtûsq; haud lata tyranno.

145. ὄργια] Nonnus XLII.

αἰὲν

— ἀλλὰ σὺ, κέρη,
 κύπειδ' αἶμα φέρουσα, τί κύπειδ' ὄργια φέου-
 γεις;

148. Σὸν δ' ἐκέτιω.] totus à Nonno hic versus,
 eodem libro ubi Bacchus ad Beroen.

Διπλόον ἀμφεπε Βάκχον ὀπίονα καὶ πῶδα κείτιω.

149. ἤχευσεν.] & hoc Nonniacū lib. XLVIII.

ἐδὲ μάτιω, πρὸς ἔρωτας, εἰω ὄναρ, ὅτι καὶ αἰτὸι
 εἰς λίνον ἀνδρα φέρουσι, καὶ ἀζεύουσι γυναῖκα.

150. χρυσόραπις] Mercurio peculiare epitheton,
 à virgâ quâ *animas ille evocat Orco*. Ejus vir-
 tutes aliquantas describit lib. I. Capella. vide
 Phornutum Speculat. cap. XVI. Loco ipsi isti
 valdè similis apud Achillem Tatiūm libro II.
 quem vide. Causa hujus servitutis Herculi fuit
 tripos ablata Apollini, quòd noluerat is redde-
 re, pro poscentis volūtate, oraculum: deinde li-
 beros suos occiderat, quâ de re imperio Jovis à
 Mercurio Omphalæ servitio subditus est. Hi-
 gyn. fab. XX XII. Pater Omphales Jordanes,
 Palæphat. αἰτίων, cap. XLVI. de Atalantâ &
 Milanione vide Apollodorum III. Bibliothecæ.
 Simili autem Virginitatis custodiæ gratiâ
 irascentis Veneris exemplo in Beroë sibi cōcili-
 andâ satagēs utitur Bacchus, lib. XLII. Diony-
 siacōn.

159. πῶδα πλ. ἀγξας] verti — *Tacta*. tangere ef-
 fe decipere, notat Nonius.

160. ἀφ' ὧν] in quoslibet summos adfe-
 ctus cadit subiti silentii imperium. Claudian.

Hese-

*Haeserunt lacrymae, nec vox aut spiritus oris
Reddunt, atq; imis vibrat tremor ossa medullis.*
Minutius Felix Octavio: *Cum Octavius perorasset, aliquamdiu nos, ad silentium stupefacti, in-
tenti unius tenebamus.* Apollon. III. Argonaut.
160. Ἐπὶ χθόνα πῆξιν ὀπωπλιῶ] Ovid.

Erythri, gremioq; pudor dejecit ocellos
161. Ἐποκλέπουσα παρειλῶ] *Silentiarius:*
— φλογοέσσαν Ἐποκλέποντες ὀπωπλιῶ.

166. γλυκύπικρον κέντρον] *Nonnus lib. XLII.*
*σύνδρομον αἰζώσασον (α νόον πόμπευεν αἰλήτιω,
κέντρον ἔχων γλυκύπικρον. ———*

Eadem in te eodem verbo ante hos usa Sappho, cuius ista citat Hephæstion.

ἔρας δ' αὖτέ με ὀλυσσιμελής δονεῖ
γλυκύπικρον ἀμήχανον ὄρνισαν:

*Utuntur eodem hoc alibi Orpheus, Plato, Plutarchus. Dulcacidum, Latinam vocem, retinui-
mus: quia civitate donavit eam antea Q. Sere-
nus, ut cap. XII.*

Crudāq; dulcacidō miscēbis rapa liquori.

e. XL. Dulcacidū laticem cum lini semine iunges.

Amor (γλυκύδακρυς dicitur Meleagro VII. Anth.

168. ἀνηποίητο] *vide multis Apollonium lib.
III. Valerium Flaccum VII. Argonautic.*

171. οὐ κάμει] *Nonnus libro I,*

— ἀμφὶ δὲ μορφῆ

θέλγεται αἰλοπρόσαλλον ἄγων αἰκρότητον ὀπωπλιῶ
οὐδὲ λιπεῖν ἐθέλει ποτὲ παρθένον. ———

libro XLII.

— γυναιμάνεοντε δὲ μούνη

ἔκρηθ

οὐκ ἔστι πόθων. —————

173. αἰδῶς ὑπερὸν ἔρευθος] Planè Nonnodes veter-
lus: & in eum in eo legere talem, sed jam non
succurrit.

176. οἱ μοι] Euripid. Bellerophonte:

οἱ μοι, πῶς οἱ μοι θνητά τ' ἰπέπονθα μὲν.

Latini, vā me, reddunt. Seneca Apocolocyntē.

182. ἑσπεύειν] Sic Nonnus χαμοκλόπον vocat
Martem, qui Veneris usum furatus. ἑσπεύειν, pro
furtivo concubitu frui, Phocylides poeta Christianus: ut reb' necessariis de-
monstravit ad Eusebium divinus Scaliger. Sic
furtiva oscula Petron. Ovid. furtiva voluptas.
III. Metam. Sic furi osculantē suam amicam
componit Agathias lib. VII. Anthologiae.

183. γλώσσα δ' ἀνθρώπων φιλοκέρτομο] Sic in
Suspendente se Nicæā, ob vitium illatum à Bac-
cho, Nonnus libro XVI. Dionysiac.

Μῶμον λευομήνη φιλοκέρτομον ἥλιος ἤβης.

184. ἔργον ὅπερ τελέει τις] Pindarum sequitur
notabili illā sententiā, I. Olympionic.

— εἰ δὲ θεόν

αἰνήεις ἔλπεταί τι λαθέ-

μεν ἔργων, ἀμαρτάνει.

De hujusmodi autem hominibus Rumigeras
cupidis, ut elegantissimè Jos. Scaliger Græcam
Hegesandri vocē vertit; nimium pulchrè Theo-
phrastus in Characterē τῆς λογοποιίας, quē ita cō-
cludit: πάνυ δὲ θαλάπωρον αὐτῶν ἐστὶ τὸ Ἰππὴ-
δευμα. ποίει γὰρ οὐ σταῖ, ποίει δὲ ἐργαστηρίω, ποίει
Δε

δὲ μέρει τῆς ἀγορᾶς ἢ διημερεύουσαν ἀπαυδᾶν ποιῶντες
 τὰς ἀκρόντας ἕτως, ἢ καταπονῶντες τῆς ψευδολογί-
 ας. In triviis autem olim fæx urbium erat: un-
 de quod maximè protritum, & vulgare est, inde
 appellationem nanciscitur. Sidonius Apolli-
 naris libro VIII. Epist. XVI. *atq; utinam hic nil
 molle, nil fluidum, nil de triviis compitalium mi-
 tuatum reperiretur.* Catullus:

— *mei sodales*

Quæriunt in triviis vocationes.

197. ἀγῶνα] Sæpe amor pugnae componitur.
 Ovid.

Militat omnis amans.

Arnobius lib. III. Apul. II. Met. Sic Lucret.

— *spaciunt decurrere Amoris.*

199. ἔλκος ἀκέασετι] Macedonius.

ἔλκος ἔχω τὸν ἔρωτα, ῥέει δέ μοι ἔλκος ἰχῶρ
 δάκρυον, ὡτ' ἄλλῃς ἔποτε τερσομήνης.

εἰμὶ καὶ ἐκ κακότητος ἀμήχανος, ἔδὲ Μαχάων
 ἤπιαί μοι πάσσει φάρμακα δευομένω.

τήλεφος εἰμι κέρη· σὺ δὲ γίνεο πηστὸς ἀχιλλεύς
 κάλλιει σὼ παῦσον τὸν πόθον, ὡς ἔβαλες.

203. δι' ἔρωτα καὶ ἀγχιον οἶδμα] vide ἀδηλον epi-
 gramma VII. Antholog. ἢ πνεὶ ἢ νιφετῶ, &c.

205. οὐ τρομέω.] Silentarius.

νηχόμενος Δείανδρος, ὅσον κράτος ἐστὶν ἐρώτων,
 δείκνυσεν, ἐννυχίς κύματα σὺν ἀλέγων.

213. σὺν ὄψομα δύντα] rectissimè doctiss. Gu-
 lielmus Canterus lib. I. cap. XI. Nov. Lect. ὄψε
 δύνοντα restituit, quem libenter secuti sumus.

Ipsa

Ipsa ista Ovidium habent auctorem sibi.

218. λύχνον ἐμοῦ βιάτοιο] Ovid.

Vi procul adspexi lumen, meus ignis in illo est,

Illa meum, dixi, littora lumen habent.

Malè, Numen, inibi quidam suppositum eunt.

220. πόσις] statim omen in nomine rapit.

225. παννυχίδας] non dicit hîc jam concubitu
eos sancivisse pacta nubtiarum furtivarum, cū
postea primūm zonam solvat Leander. Sed de
solâ contestatione loquitur.

232. κυανόπεπλῳ] Eleganter Nonnus lib. II.

— ἀναθρώσκουσα δὲ γαίης

ὑψιτενῆς ἄτε κῶν] ἐς ἠέρε σιγαλήν νύξ

πούρουνον αἰσερόσυλῃ διεχλαίνωσε χετῶνι,

αἰθέρε δαιδάλλουσα. — — —

233. καὶ οὐ ποθέοντι] Nonnus lib. XXXIII. de
Morrheo Châlcomedên amante.

249. ἀπίστωρός ἐσι θαλάσσης] Nonnus libro L
versu LXXXVII.

255. ἀπὸς ἑὼν ἐρέτης] Ovidius:

Arte ego nullâ, detur modò copia nandi,

Idem Navigium, navita, vector, ero.

Ubi vector est qui vehitur, quâ de re ad Petron.

Idem: — *remis ego corporis utar.* Similia sunt
in raptu Europæ. I. Dionysiacôn.

262. ἀφροδέμους ραθάμιγλας] Ovidius:

Dég, tuis demtos humeris mihi tradis amictus,

Et madidam siccas, equoris imbre, comatis.

267. ἀμφιχυθεῖσα] Ovidius:

Excipis amplexu, feliciâq, oscula jungis.

E

271. κῆλ-

271. κόλποι] idem: (bris)
 Nunc dare, quæ soleo, madidis, velamina, mō-
 Peſtora nunc juncto noſtra fovere ſinu.

272. λύσατο μίτην] Nonnus lib. XVI.

Δεσμὸν ἀσυλήτοις Φυλάκτερι λύσατο μίτην.

Idem libro I. elegantissimè:

-- ἀναπύξας δὲ σιωπῇ

ἀγνὸν ἀνυμφεύτου πεφυλαγμένον ἄμμα κερείης

ἄμφακα Κυπερίδων ἐδρέψατο καρπὸν ἐρώτων.

Idem Nonnus pro ipso Virginali πῶ μίτην di-
 cit lib. XII. fine, ubi ebrui Satyri:

ὅς δὲ νοσῶν ἀγκυριο μέθης δεδονημένος οἷσρα

παρθενικῆς αἰγάμοιο σασφρον ἠψατο μίτην.

Alii Zonam solvere eas dicunt, quæ primūna
 pariunt. Callimachus in Jovem. Apollonius
 lib. I. Arg. & utriusq; Scholiastes.

273. θεσμῶν Κυπερίης] Oppian. II. Cyn.

-- γαμίους ἠτελέασατο θεσμούς.

275. ζυγίω ἱερῶ] Reſt. G. Falkenburgius ad
 Nonnū, & P. Leopardus Emendation. lib. XX.
 cap. V. ἤρω ἰδενδὸν decent. Ipsa Juno apud
 Nonnum. XXXII.

τοῦτον ἐγὼ καλέεσα παλίνδρομ ἠνθάδε βαίνω

οἶδα γὰρ ὡς ζυγίη κικλήσκουσα. — —

Idem lib. XLVII.

— ἀντὶ γὰρ ἤρης

ἤν ζυγίω καλέεσιν, ἀπὸ γαμίμοιο θεαίνης,

ἄμοσεν ἀχρῶντοιο γαμήλιον ἔρεον Ἀθήνης

285. πνεύων ὑμναίων] Nonnus lib. XLVIII.
 de Baccho post Auræ illatum vitium:

καὶ

καὶ Σατύρων σχεδὸν ἤλθεν ἔτι πνεύων ὑμῶν αἰών,

Ita legendum.

287. παρθένη, γυνή] Apud Theocritum pu-
ella Daphnin passa:

παρθένη ἐνθά βέβηκα, γυνή δ' εἰς οἶκον ἀφ' ἑρψῶ.

Respondet Daphnis:

ἀλλὰ γυνή μήτις, τεκέων τροφὸς, ἐκείη κώρα.

Sic Latinis Virgo & Mulier. Lactant. libro I. ca.
XVII. Si ergo adolevit, si virgo fuit primò, postea
mulier, hominem qui fuisse non intelligit, recudē se
fateatur. Ulpian. l. XI. De Contrah. emt. &

vend. Græcis etiam uti Latinis, quæ jam florem
decerpta est, παρθένη dicitur, ut Nonno libro
48. δυσπαρθένη Ἄυρη, quam verè sequenti mu-
lierem vocitat. Latinorum usibus id non paul-
lo frequentius, quàm vulgò putant. Vide Ter-
tullianum de Virginitibus velandis.

297. μασιζόντες] Nonnus lib. XXXIX.

καὶ βορέης θρηϊσσαι ἄγων ἀντίπυρον αὔριω,
ἄρεια μασιζόντες ἐπεμάστε νῶτα θαλάσσης.

297. τυπιομένης] Ovid.

Me miseram, quanto planguntur litora fluitu.

300. ἔχειμερῆς φόβος] Aristenæus: πρὸς κύ-
μα πρὸς πνεῦμα πλεῖν οὐδ' ἐν αὐτῷ ἀφαφέρει.

313. νῶτων] Nonniacum hoc libro XI. νῶτα γα-
λήνης. νῶτα κολώνης libro XVI. &c.

315. αἰθέρι μίσγετο πόντος] Nonnus lib. I.

πυργώθη δὲ θαλάσση, καὶ ὠμίλησεν ὀλύμπω.

320. πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαίῳ Ἄφροδι-
τίῳ] Nonnus lib. XLII,

Ε 2

πολλά

πολλὰ μάλιστα ἐκέτευε θαλασσίῳ Ἀφροδίτῳ.
Ovidius:

*At tibi flammarū memori, Neptune, tuarum,
Nullus erat ventis impediendus amor.*

322. αἰθίδος ἢ βορέω] Ovidius:

In me si nescis, Borea, non equora sevis,

Quid faceres esset ni tibi notus Amor?

*Tam gelidus cum sis, non te tamen, improbe,
quondam*

Ignibus Aetæis incaluisse negas.

Nonnus libro I.

ναὶ λίτομοι, βορέης, ὡς ἕρπαιος αἰθίδα νύμφῳ.

327. λαιμῷ] Nonnus libro XI.

——— ἡθὺς γὰρ

οἰγομῶν νήριμον ὕδωρ θεσύρετο λαιμῷ.

Inutilem Latini dicunt, qui noxius est.

Lucilius:

Servi neq; infidus dominō neq; inutilis ulli,

Lucili Columella hīc sibi Metrophanes.

329. ἀπῖσον] *invidam* lucernam suam concin-
nat lib. VII. Antholog. Agathias Scholasticus.
Hanc ipsam *produtricem* nominat Antipater lib.
III. ejusdem operis. eis Ἀρχαίης Ἰνναίς.

338. δαιδάλεον ῥήξασα] Innumera sunt hujus
moris in auctoribus exempla. Eaq; tam sacris,
quàm profanis. Herodianus lib. I. μετ. μαρ. τοιαῦτά
τινα εἶπῶσα, καὶ ῥήξα μῆνη πλὴν ἰοθῆζα. &c. Silius li-
bro XIII.

——— *Duris quamquam non cedere suet us*

Pulsato laceras violenter pectore amicius.

De

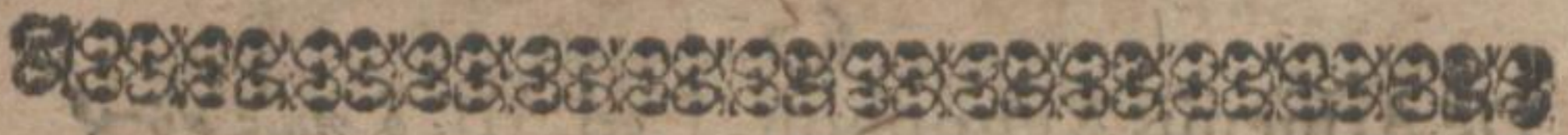
De Armeniis Xenophon. Pæd. III. ὁ παῖς αὐτῆς
 οἷς ἤκυσσε ταῦτα, πῶλεσ πάσατο τὴν ἰαίρα καὶ τὰς πέ-
 πλους κατερρήξατο· αἱ δὲ γυναῖκες ἀποβοήσασα, ἐδρύ-
 ποντο, ὡς οἰχομύου τοῦ πατρὸς καὶ ἀπολωλότων πάν-
 των σφῶν ἤδη. Ibidem libro V. ὡς ἔν τοῦτο ἤκυσεν
 ἡ γυνή, πῶλεκατερρήξατό γε τὸν ἄνωθεν πέπλον καὶ ἀνω-
 δύρατο. Hæc causa est, cur Cebes Thebanus
 in aureolâ illâ Tabulâ, Luctum pingat nudum:
 qui videlicet consueverit vestitum dilaniare.
 Vide Appianum. V. Civilium. Dionem libro
 XL. Statium. III. Thebaid. Heliodorum. VI.
 Æthiopic. De sacris librum Judith, cap. XIV.
 Matthæum XXVII, &c. Et Nobis hîc Nota-
 tiuncularum ad Musæum finis : quia vo-
 cant jam animum indefessum
 majora.

F I N I S.

E 3

I N D E X

A U C T O R U M,

- A*sclepiades. vers. 8.
Agathias. 11. 33. 182. 329.
Arnobius. 13.
Antoninus Imp. 13.
Aristoteles. 13.
Apuleius. 13. 115.
Ammianus. 16.
Anacreon. 17. 19. 63.
Apollonius. 22. 71. 101.
160. 272.
Aeschylus. 22.
Alcoranus. 57.
Aristenetus. 60. 90. 124.
300.
Ausonius. 79.
Athenaeus. 79.
Apollodorus. 150.
Antipater. 329.
Appianus. 338.
Bion. 43.
Callimachus. 5. 272.
Claudianus. 5. 12. 22. 57.
59. 106. 111. 160.
Cassius Parmensis. 12.
Colvius. 13.
G. Canterus. 13. 213.
Capellus. 16. 22. 150.
Cicero. 22.
Christodorus. 22. 33.
Catullus. 22. 65. 80. 102.
Coluthus. 31. (184.
Casaubonus. 45.
Calliergus. 57.
Columella. 60.
Crinagoras. 91.
Calpurnius. 111.
Cebes. 338.
Duza. 105.
Dio. 338.
Euripides. 5. 176.
Epigramm. 59. 203.
Fulgentius. 8.
Falkenburgius. 275.
Gellius. 4.
Gulielmus. 144.
Gravius. 144.
Homerus. 1. 22. 33. 138.
Hesiodus. 5. 57.
Horatius. 22.
Heliodorus. 33. 57. 96.
135. 338.
Heinsius. 111. 140.
Higynus. 150.
Hephaestion. 166.

Hege-

INDEX AUCTORUM.

- Hegesander.* 184.
Herodianus. 338.
Justinus Martyr. 1.
S. Joannes. 13.
Juvenalis. 101. 111.
Adrianus Junius. 111.
Judith liber. 338.
Lucianus. 5. 63. 71. 141.
Longus. 18. 59. 141.
Lubinus. 61.
Lactantius. 144. 287.
P. Leopardus. 275.
Lucilius. 327.
Martialis. 1.
S. Matthæus. 338.
Moschus. 8.
Meursius. 13.
Mela. 16.
Meleager. 59. 60. 65. 77.
     96. 101. 166.
Machon. 79.
Marianus. 90.
Macias. 90.
Macedonius. 102. 199.
Minut. Felix. 160.
Nonius. 159.
Nonnus. 1. 5. 10. 22. 33. 56
     57. 58. 60. 61. 65. 71. 73.
     75. 78. 80. 91. 93. 96. 97.
     100. 103. 104. 105. 115.
     135.
     138. 140. 141. 142. 149.
     148. 149. 150. 166. 171.
     182. 183. 232. 233. 251.
     272. 275. 285. 287.
     297. 313. 315. 320. 322.
Orpheus. 1. 13. 16. (327.
Ovidius. 1. 18. 57. 83. 135.
     138. 160. 182. 197. 213.
     218. 255. &c.
Oppianus. 57. 273.
Oraculum. 75.
Philodemus. 1. 63.
Plautus. 4. 141.
Palmerius. 4.
Plato. 5. 22. 166.
Plinius. 16.
Petronius. 33. 60. 138.
     141. 182.
Pausanias. 43. 57.
Pindarus. 57. 184.
Plinius Junior. 60.
Propertius. 80.
Persius. 101.
Phornutus. 150.
Palaphatus. 150.
Plutarchus. 166.
Phocylides. 182.
Q. Catulus. 22.
Q. Smyrnaeus. 22. 57.
Rufinus. 11. 48. 80.
     E 4   Rind

INDEX AUCTORUM.

<i>Rutilius.</i> III. <i>Rittershusius.</i> 138. <i>Rigaltius.</i> 138. <i>Statius.</i> 1. 19. 338. <i>Seatius Lusitanus.</i> 4. <i>Silentiarius.</i> II. 59. 93. 96. 105. 161. 205. <i>Sidonius.</i> 16. 19. 184. <i>Silius.</i> 19. 144. 388. <i>Scholast. Apollonii.</i> 22. 272. <i>Jos. Scaliger.</i> 22. 182. 184. <i>Servius.</i> 11. <i>Sappho.</i> 80. 166. <i>Simonides.</i> 91. <i>Serenus.</i> 166. <i>Seneca.</i> 176. <i>Scholast. Callimachi.</i> 272. <i>Tabula XII.</i> 4.	<i>Terentius.</i> II. <i>Theophylactus.</i> 13. <i>Tacitus.</i> 22. 58. 59. 60. 61. 78. 93. 96. 97. 101. 102. 104. 115. 121. 133. 142. 150. <i>Tryphiodorus.</i> 57. <i>Terullianus.</i> 287. <i>Theocritus.</i> 140. 287. <i>Theophrastus.</i> 184. <i>Val. Flaccus.</i> 4. 22. 144. 168. <i>Virgilius.</i> 5. 16. 22. 51. 89. 101. <i>Victor in Genesi.</i> 19. 22. <i>Ulpianus fC.</i> 287. <i>Xylander.</i> 13. <i>Xenophon.</i> 16. 338.

EX LIBRO
INFELICIUM
CASP. BARTHI.

SCYLLÆ à Navi suspensæ, querela.

INfelix Scelerum, nulli miseranda puella,
Prodita post patrii pendens rate mœnia regni,
SCYLLA, leveis ventos malefida silentia poscens,
Æquora marmoreis contingens barbara plantis,
Extremis divos sic est testata querelis.

Audite, ô, cœli si qui alta palatia, divi,
Æquorâve terrâsve aut aëra habetis apertum,
Antè juvat lacrymis marcentes frangere ocellos,
Ei vacuum, ah, surdis frustra implere aethera votis,
Quàm penitus nihilo muter, formosa puella,
Mêque nec infernis admittat Cerberus umbris.

Adspicite, ô divi, suspensa Virginis artus
Constricti in niveo dispescunt vertice nodi,
Illa ego quæ multis mactavi altaria donis,
Dum Veneris qui vi crudelia fallere jura,
Mollis inhumano video tabescere letho,
Pallidâq; exsanguem per viscera serpere mortem.
Quæ mihi causa mali est, eadē tibi tradita Regni,
In patrem impietas, ô divûm maxime rector.
Nec quid ego excussem, nec quò me, perdita, vertā,

E S

Invenio

Invenio, extrema propè nox tristissima vita est.
Languida vix vocis sustentat lingua natatus.
At sceleris tanti, Minos, auctorq; caputque,
Aridulas anime fugientis, sperne querelas,
Digna fovi proles. Utinam ne forma placeret
Nunc quoq; seva mihi: poterant solatia fato
Hei mihi crudeli, convicia mittere iusta.
At qui etiam nunc te, nunc, ô mea vita, nitentem
Adspicio in galeâ, atq; equitantis amabile fulgur.
Et si non patrio scidissem vertice crinem,
Nunc quoq; purpurei veniam tibi muneris obses,
Vos verò, ô divi, quorum sunt Fata, voluntas,
Sanguis, ego, vester supremum hac adloquor horâ:
Scylla patris miseri, et patria commune sepulcrum,
Sistite crudeles animos latronis avari,
Ut non quid meritam, sed quid meruisse volentem
Suspendat piceâ, possit sentire, carinâ. (ponti
Sed quid ego hic iterum, quàm, fors, nec cœrula
Æquora aquis, nec terra sinu teget hospita sancto.
Piscibus obscœnis, quorum nunc maximus instat,
Et niveum viridi conspergit marmore corpus,
Esca puella, feror, sola absoluta, undiq; mecum.
Vos ô purpurei juvenis, queis vota medorum
Irrita suspensis necdebant gaudia dictis,
Ecce ego, vester Amor, piceâ suspensa carinâ,
Scylla feror pelago, ventosque atq; æquora lustro,
Hanc pro deciso pœnam, miseranda, capillo
Pròq; meâ solvens, excisâ funditus, arce,
Jam modo vix animam lassò stridore morata,
Tabidâq; in duris convolvens brachia nodis,
Mox nihil, aut ventis commissa fugacibus Aura.
Quod

Quod te nunc, extrema ciens, lacrymabilis, orsa
Terra, precor, teq, aetheri lux maxima mundi,
Probe pater, teq, o triplex, Hecateia, Luna,
Vosq, minore dehinc in tateis lumine stella,
Extremis fidi testes estote querelis,
Nec sceleris nostri caput, auctoremq, secuti,
Ingrato miseros perfundite sanguine manes.
Scylla meo peream, si sic periisse necesse est,
Hei mihi, Scylla meo peream male proda Amore.

Dixit agens liquidam suspensa è corpore vitam.
At pater Oceanus tenuisse silentia ventos,
Miratusq, suos furis desistere fluctus,
Ut caput è cano subito maris extulit alveo,
Pulcrâq, conspexit pendentis membra puellæ,
Ilicet egregio mentem lenitus amore,
Accessitq, propè & malè visâ in virgine mansit,
Nè ve tori sociam non possent fallere furta,
Abrupit sensim de vincula lora carinae,
Amplexusq, novum, concessit in æquora, vulnus.
At quæ de liquidis veniebant flumina ocellis,
Rore levi spargens, ignota & viribus herba,
Produxit, iussitq, volare per aëra Ceirin.

E X E O D E M.

Herûs obitus.

Lumina cum toto raperet speculantia Ponto,
Nusquã acie exactâ, nantem visura Leandrû,
Flexa suam ad turrim juvenis cum mēbra superbi
Fracta procelloso cernit, malè cognita, fluctu,
Sestias, egregio vitam positura dolore,

Supremum

Supremum extincti corpus miserabile sponsi
Intuita his solvit lacrymosa silentia dictis.

Ergo ego te vivens morientem cernere possum,
Hei mihi, nec charum lacrymis lavisse cadaver,
Irrita nec, morsura levi dare munera dextrâ
Corpus in extinctum, felici pulvere maectans
Reliquias caras, queis mox confundar & ipsa.
At tu, ô constantis fidum, unice, nomen Amoris,
O juvenum decus, ô nivea pietatis imago,
Non ego digna, tuis qua dicar conscia fati,
Hero pulcra quidem, sed non feliciter ausa,
Virgo meis fati felicem innectere sponsum.
Tu poteras vixisse tibi, neq; in equore toto,
Fluctus, & ulla super tantum est crudelis & excors
Tempeestas, nocuisse tibi quem vellet, ò illud
Cesarie volitante decorum corporis augmen,
Visa mihi quoties, licet aliâ in nocte, natantis
Amplexu retinere suo Neptunia conjux.
Illam tu nostro quoniam postponis Amori
O fidei illibata, nitentis ad omnia, norma,
Fata tibi nostrâ veniunt crudelia causâ.
Non jam purpureum pectus, non jam illa videbo
Ora tua, ambrosio nimium lassata rubore,
Non tenerum adstringens, infuso corpore, corpus.
E roseis sugam decus immortale labellis
Nectaris, invidiam superis æstimumq; relinquens,
Non docileis animas gratissima pugna tenebit,
Obvia dum toto componunt prelia vultu,
Flexâq; per mentis venit intima spiritus amens.
Crudeles superi, quid celsâ è turre, propinquo
Æthere, vos dicam lucentem audire puellam?

Æthe-

*Æthera vos nulli nec ponti cerula habetis.
Omnia fortuna est, & tempestate sub unâ
Vna Eurûsq; Notûsq; & Threcis barbara venti
Imperia in cœlum & terrâ dominantur, & equor.
Eheu laesa mihi, vel non Venus improba ritè est
Culta mihi, vel me teneram vovère parentes
Irrita portantem cognati crimina census.
Perfida lux lampasq; meis malè nuncia tedis,
Prima mihi exitium, flammâ stingente, parasti,
Primâ meis etiam facies, atq; ultima flammis
Nuncia, dic anime si fors tibi copia amata
Ignis in igne aderit, dic, praeceps turre; Leandro
Obvia defiliens prae misit flebilis Hero
Lampada funestam, lugubre colentibus omen.
Here in virgineo quondam celeberrima cœlu,
Nunc miserarum Hero infortunatissima sponsa.
Dixit, & à niveo redimicula corpore rumpens,
In praeceps, saltu virgo projecta virili,
Insonuit, corpusq; extincti naeta mariti,
Nobilibus fati alieno tradita busto est.*

F I N I S.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text]

L. G. ed.

15 58

Dieser Band wurde 2000
durch Bestrahlung sterili-
siert. Verfärbungen stellen
keine Gefahr dar.

einsteampaint

Datum der Entleihung bitte hier

Aut. Graue, A. 1535

